

Bruselj, 8. december 2023
(OR. en)

16551/23

**Medinstitucionalna zadeva:
2023/0441(CNS)**

**COCON 51
VISA 243
FREMP 366
FRONT 404**

PREDLOG

Pošiljatelj:	za generalno sekretarko Evropske komisije: direktorica Martine DEPREZ
Datum prejema:	7. december 2023
Prejemnik:	Thérèse BLANCHET, generalna sekretarka Sveta Evropske unije
Št. dok. Kom.:	COM(2023) 930 final
Zadeva:	Predlog - DIREKTIVA SVETA o spremembi Direktive (EU) 2015/637 o ukrepih za usklajevanje in sodelovanje, potrebnih za lažje zagotavljanje konzularne zaščite državljanom Unije brez predstavništva v tretjih državah, ter Direktive (EU) 2019/997 o vzpostavitvi potne listine EU za vrnitev

Delegacije prejmejo priloženi dokument COM(2023) 930 final.

Priloga: COM(2023) 930 final

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 6.12.2023
COM(2023) 930 final

2023/0441 (CNS)

Predlog

DIREKTIVA SVETA

o spremembi Direktive (EU) 2015/637 o ukrepih za usklajevanje in sodelovanje, potrebnih za lažje zagotavljanje konzularne zaščite državljanom Unije brez predstavnštva v tretjih državah, ter Direktive (EU) 2019/997 o vzpostavitvi potne listine EU za vrnitev

{SEC(2023) 930 final} - {SWD(2023) 940 final} - {SWD(2023) 941 final} -
{SWD(2023) 942 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Državljeni Unije, ki potujejo v tretjo državo, kjer država članica, katere državljani so, nima svojega diplomatsko-konzularnega predstavništva, ali v taki tretji državi živijo, so upravičeni do zaščite diplomatskih in konzularnih organov katere koli druge države članice pod enakimi pogoji, kakršni veljajo za državljane te države članice. Ta pravica iz državljanstva Unije, uvedena z Maastrichtsko pogodbo, je določena v členu 20(2)(c) in členu 23 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) ter členu 46 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina).

Ta pravica je zunanja razsežnost oziroma ena od praktičnih koristi državljanstva Unije in konkreten primer evropske solidarnosti. Ščiti državljane Unije, ki potrebujejo pomoč v tretji državi, kjer država članica, katere državljani so, nima predstavništva, na primer ob nesreči, hudi bolezni, kot žrtve kaznivega dejanja ali ob izgubi potnih listin.

Svet je 20. aprila 2015 sprejel Direktivo (EU) 2015/637 o ukrepih za usklajevanje in sodelovanje, potrebnih za lažje zagotavljanje konzularne zaščite državljanom Unije brez predstavništva v tretjih državah¹, ki nadomešča medvladni okvir, ki je predhodno urejal področje konzularne zaščite². Države članice so imele na voljo tri leta, do maja 2018, da so Direktivo prenesle v nacionalno zakonodajo³.

V delovnem programu Komisije za leto 2021⁴ je bil napovedan pregled pravil Unije o konzularni zaščiti za izboljšanje pripravljenosti in zmogljivosti Unije in držav članic za zaščito in podporo državljanom Unije v kriznih razmerah. Ta pregled bi vključeval okrepitev podporne vloge Unije in čim boljše izkoriščanje edinstvene mreže delegacij Unije.

Poleg tega se je Komisija v sporočilu po Konferenci o prihodnosti Evrope zavezala, da bo preučila nova področja ukrepanja, kot je „povečanje prepoznavnosti evropskega državljanstva med državljani in državljanke, vključno s krepitvijo z njim povezanih pravic ter zagotavljanjem zanesljivih in lahko dostopnih informacij o njem“⁵.

V dokumentu Strateški kompas za varnost in obrambo – Za Evropsko unijo, ki varuje svoje državljane in državljanke, vrednote in interese ter prispeva k mednarodnemu miru in varnosti⁶, ki ga je Svet sprejel marca 2022, sta bila napovedana pregled in okrepitev mehanizmov Evropske službe za zunanje delovanje (v nadaljnjem besedilu: ESZD) „za

1 Direktiva Sveta (EU) 2015/637 z dne 20. aprila 2015 o ukrepih za usklajevanje in sodelovanje, potrebnih za lažje zagotavljanje konzularne zaščite državljanom Unije brez predstavništva v tretjih državah, in o razveljavitvi Sklepa 95/553/ES (UL L 106, 24.4.2015, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/637/oj>).

2 Sklep 95/553/ES predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta, z dne 19. decembra 1995 o zaščiti državljanov Evropske unije s strani diplomatskih in konzularnih predstavništev (UL L 314, 28.12.1995, str. 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1995/553/oj>).

3 Člen 17(1) Direktive.

4 [COM\(2020\) 690 final](#).

5 Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Evropskemu svetu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij Konferenca o prihodnosti Evrope – Uresničevanje vizije s konkretnimi ukrepi ([COM\(2022\) 404 final in priloga](#)).

6 [ST 7371/22](#).

odzivanje na krize, naš[e] konzularn[e] podpor[e] in varnost[i] na terenu, da bi izboljšali pomoč državam članicam pri njihovih prizadevanjih za zaščito in reševanje njihovih državljanov in državljanek v tujini ter podprli delegacije EU pri evakuaciji osebja⁷.

Kot je navedeno v poročilu Komisije z dne 2. septembra 2022 o izvajanju in uporabi Direktive Sveta (EU) 2015/637⁸, so krize, zaradi katerih se zaprosi za konzularno zaščito, vse pogostejše in obsežnejše. Pandemija COVID-19 (najobsežnejša in najbolj kompleksna doslej), kriza v Afganistanu, ruska vojna agresija proti Ukrajini, konflikt v Sudanu, repatriacije iz Izraela in Gaze ter druge podobne krize so omogočile opredelitev vrzeli in razmislek o tem, kako okrepiti pravico državljanov Unije do konzularne zaščite.

Glede na navedeno Komisija predlaga spremembo Direktive (EU) 2015/637, da bi se izboljšali in okrepili ukrepi za usklajevanje in sodelovanje, potrebni za lažje zagotavljanje konzularne zaščite državljanom Unije.

Za izboljšanje pravne varnosti konzularnih organov ter državljanek in državljanov Komisija predlaga, da se pojasni, kdaj velja, da je državljan ali državljanica Unije „brez predstavnštva“ in je zato upravičen oziroma upravičena do konzularne zaščite s strani konzularnih organov drugih držav članic. Spremembe Direktive (EU) 2015/637 bi morale zagotoviti racionalizacijo sodelovanja med konzularnimi organi, ki ga podpirajo delegacije Unije.

Da bi čim bolj izkoristili mrežo delegacij Unije, zlasti v tretjih državah, kjer je prisotnih le malo držav članic, Komisija meni, da bi bilo treba njihove naloge pojasniti in okrepiti njihovo podporno vlogo, zlasti na področju pripravljenosti in odzivanja na krize. Na tem področju predlog določa, da se za vse tretje države pripravijo tako imenovani skupni konzularni kontingenčni načrti (znani tudi kot skupni konzularni okviri EU za pripravljenost na krize), da se olajša odziv na morebitne prihodnje konzularne krize. Poleg tega predlog vzpostavlja pravno podlago za morebitno napotitev tako imenovanih skupnih konzularnih skupin, ki so prostovoljne multidisciplinarne skupine konzularnih strokovnjakov iz držav članic in institucij Unije, da v kriznih razmerah podprejo lokalne konzularne službe držav članic, ki imajo morda le malo osebja⁹.

Komisija predlaga tudi izboljšanje pretoka informacij med državami članicami in institucijami Unije ter informacij, ki se nudijo državljanom Unije, da bi lahko ti sprejemali bolj informirane odločitve v zvezi s potovanji.

Nazadnje pa Komisija predlaga tudi racionalizacijo določb o finančnih povračilih stroškov, ki nastanejo zaradi zagotavljanja konzularne zaščite. V prihodnosti bi morale imeti države članice pravico zahtevati povračilo neposredno od zadevnega državljana, da bi se izognili dolgotrajnim birokratskim postopkom. Poleg tega bi morale biti tudi delegacije Unije upravičene do finančnih povračil stroškov, če podpirajo zagotavljanje konzularne zaščite državljanom brez predstavnštva. Ti novi finančni postopki bi se morali uporabljati tudi v

7 Kot odgovor na to je bil julija 2022 ustanovljen Center ESZD za krizno odzivanje, ki deluje kot stalna zmogljivost ESZD za odzivanje na krize in povezuje krizne celice institucij Unije, držav članic in partnerjev.

8 Poročilo Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu o izvajanju in uporabi Direktive Sveta (EU) 2015/637 z dne 20. aprila 2015 o ukrepih za usklajevanje in sodelovanje, potrebnih za lažje zagotavljanje konzularne zaščite državljanom Unije brez predstavnštva v tretjih državah, in o razveljavitvi Sklepa 95/553/ES ([COM\(2022\) 437 final](#)).

9 Glej tudi dokument skupnega predsedstva in ESZD o skupnih konzularnih skupinah ([ST 13619/20](#)).

okviru Direktive (EU) 2019/997¹⁰, ki določa pravila o pogojih in postopek, da državljani brez predstavnštva v tretjih državah pridobijo potno listino EU za vrnitev, ter določa enotno obliko za tak dokument.

Izboljšanje konzularne zaščite državljanov Unije v tujini prek krepitev solidarnosti in sodelovanja Unije na tem področju zagotavlja, da bodo državljani Unije še naprej uživali to temeljno pravico v skladu z najvišjimi standardi, zlasti v kriznih razmerah.

- **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Člen 9(f) Direktive (EU) 2015/637 se izrecno sklicuje na izdajo takih potnih listin za vrnitev. Ta predlog zagotavlja, da Direktiva (EU) 2015/637 in posebna pravila iz Direktive (EU) 2019/997, ki se uporabljajo za potno listino EU za vrnitev, ostanejo usklajeni.

Ta predlog zagotavlja tudi skladnost s Sklepom Sveta 2010/427/EU¹¹, ki opredeljuje naloge delegacij Unije. Skladno s členom 5(10) navedenega sklepa delegacije Unije delujejo v skladu s tretjim odstavkom člena 35 Pogodbe o Evropski uniji in na prošnjo držav članic tem nudijo podporo pri diplomatskih odnosih in pri zagotavljanju konzularne zaščite državljanom Unije v tretjih državah na način, ki je nevtralen glede virov.

Direktiva (EU) 2015/637 vsebuje sklice na mehanizem Unije na področju civilne zaščite¹², ki se uporablja tudi za zagotavljanje podpore civilne zaščite pri prizadevanjih za konzularno pomoč. Predlog zagotavlja popolno uskladitev Direktive (EU) 2015/637 in pravil o mehanizmu Unije na področju civilne zaščite, tudi glede na izkušnje, pridobljene med pandemijo COVID-19 in konzularno krizo v Afganistanu leta 2021.

Za zagotovitev bolj praktičnega uresničevanja pravice do konzularne zaščite se Unija še naprej pogaja o vključitvi klavzul o konzularni zaščiti v mednarodne sporazume, da se odpravi obveznost iz člena 8 Dunajske konvencije o konzularnih odnosih iz leta 1963¹³, da morajo države članice s predstavnštvom tretjo državo, v kateri se nahaja državljan Unije brez predstavnštva, uradno obvestiti o zagotavljanju konzularne zaščite.

- **Skladnost z drugimi politikami Unije**

Ta predlog je skladen s politikami na področju civilne zaščite in odzivanja na krize.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

- **Pravna podlaga**

Predlagana direktiva bi spremenila Direktivo (EU) 2015/637, torej si deli pravno podlago navedene direktive, in sicer člen 23 PDEU. V skladu z drugim odstavkom navedene določbe lahko Svet po posebnem zakonodajnem postopku in po posvetovanju z Evropskim parlamentom sprejme direktivo o določitvi ukrepov za usklajevanje in sodelovanje, potrebnih

10 Direktiva Sveta (EU) 2019/997 z dne 18. junija 2019 o vzpostavitvi potne listine EU za vrnitev in razveljavitvi Sklepa 96/409/SZVP (UL L 163, 20.6.2019, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/997/oj>).

11 Sklep Sveta 2010/427/EU z dne 26. julija 2010 o organizaciji in delovanju Evropske službe za zunanje delovanje (UL L 201, 3.8.2010, str. 30, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2010/427/oj>).

12 Sklep št. 1313/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o mehanizmu Unije na področju civilne zaščite (UL L 347, 20.12.2013, str. 924, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2013/1313/oj>).

13 Na voljo na: https://legal.un.org/ilc/texts/instruments/english/conventions/9_2_1963.pdf.

za lažje zagotavljanje konzularne zaščite državljanom Unije brez predstavništva. Ta določba velja za vse države članice.

Namen sprememb v tem predlogu je izboljšati ukrepe, potrebne za lažje zagotavljanje konzularne zaščite državljanom brez predstavništva, ki so predvideni v Direktivi (EU) 2015/637.

- **Subsidiarnost**

Konzularna zaščita državljanov brez predstavništva ima že po definiciji čezmejno razsežnost, saj gre za pravico iz državljanstva Unije pred organi držav članic, ki niso država, katere državljanstvo ima zadevni državljan.

Ciljev tega predloga, in sicer izboljšanja uveljavljanja pravice iz člena 20(2), točka (c), PDEU za državljane brez predstavništva, države članice ne morejo učinkovito doseči same, saj so za to potrebne spremembe nekaterih določb Direktive (EU) 2015/637. Zato je potrebno ukrepanje na ravni Unije.

Odsotnost ukrepanja na ravni Unije bi pomenila, da se pravila iz Direktive (EU) 2015/637 ne bi prilagodila in se pomanjkljivosti, ugotovljene pri njihovi uporabi, ne bi odpravile. Poleg tega pravila ne bi upoštevala izkušenj, pridobljenih med nedavnimi konzularnimi krizami. Zato državljani Unije ne bi mogli uživati pravice do konzularne zaščite v obsegu, ki bi ga bilo mogoče doseči z ukrepanjem na ravni Unije.

- **Sorazmernost**

Cilje tega predloga je mogoče doseči s spremembo nekaterih določb Direktive (EU) 2015/637.

Pri tem predlog ne presega tistega, kar je nujno za doseganje tega cilja, saj ne spreminja bistveno obstoječih pravil in postopkov iz Direktive (EU) 2015/637. Zlasti ne predlaga uvedbe dodatnih postopkov, temveč si prizadeva za racionalizacijo obstoječih, da bi se zmanjšalo upravno breme za države članice in olajšalo zagotavljanje konzularne zaščite. Predlog bi na primer omogočil pomoč državam članicam pri nediskriminatornem pobiranju stroškov neposredno od državljanov brez predstavništva, namesto da morajo zahtevati povračilo stroškov od države članice, katere državljanstvo ima zadevni državljan.

Dodatna pojasnila glede sorazmernosti različnih možnosti politike, vključno z neuporabljenimi možnostmi politike, so na voljo v oceni učinka, priloženi temu predlogu¹⁴.

- **Izbira instrumenta**

V skladu s členom 23, drugi odstavek, PDEU je predlagani instrument direktiva.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z DELEŽNIKI IN OCEN UČINKA

- **Posvetovanja z deležniki**

V tem predlogu so upoštewane razprave Delovne skupine Sveta za konzularne zadeve, zlasti izmenjave mnenj o nadaljnjem olajšanju uveljavljanja pravice državljanov Unije do

14 SWD(2023) 941 final.

konzularne zaščite v tretjih državah, ki so potekale po sprejetju poročila Komisije o izvajanju in uporabi Direktive (EU) 2015/637¹⁵. Predsedstvo Sveta je po zaključku teh razprav menilo, da obstaja prostor za pregled Direktive, zlasti na podlagi izkušenj iz konzularnih kriz v preteklih letih.

Z namenskim vprašalnikom za organe držav članic so se zbirali kvantitativni podatki o nacionalni zakonodaji in postopkih držav članic, njihovih konzularnih mrežah in sredstvih, konzularni zaščiti, ki jo zagotavljajo, ter o njihovih potovalnih in komunikacijskih kanalih. Poleg tega so bili organi držav članic pozvani, naj predložijo kvalitativne povratne informacije o uporabi Direktive (EU) 2015/637 v zvezi z morebitnimi možnostmi politike in izkušnjami, pridobljenimi pri konzularnem odzivu na pandemijo COVID-19.

S spletno anketo za delegacije Unije so se pridobile njihove ocene stanja po trenutni ureditvi (tudi v kriznih razmerah, na primer ob izbruhu COVID-19) ter mnenja o delovanju Direktive (EU) 2015/637 in o razpoložljivih možnostih politike.

V letu 2021 so bili opravljeni poglobljeni razgovori z delegacijami Unije, predstavništvi držav članic in turističnimi oziroma izseljenski organizacijami v petih izbranih tretjih državah¹⁶ ter z uradniki organov Unije, ki imajo podporno vlogo na področju konzularne zaščite.

Več informacij o prejetih povratnih informacijah je na voljo v oceni učinka, priloženi temu predlogu.

- **Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj**

Komisija je izvedla raziskavo Flash Eurobarometer 485 o državljanstvu in demokraciji EU¹⁷ v zvezi z vrsto vprašanj, povezanih z državljanstvom Unije in demokracijo, za katero je terensko delo v državah članicah potekalo februarja/marca 2020. Z raziskavo se je med drugim preverjalo, kako državljani Unije razumejo pravice, ki jih prinaša državljanstvo Unije, vključno s konzularno zaščito. Podobna raziskava je bila izvedena leta 2023¹⁸.

Javno posvetovanje o poročilu o državljanstvu EU za leto 2020¹⁹ je potekalo med 9. julijem 2020 in 1. oktobrom 2020 ter je vključevalo vprašanja o konzularni zaščiti. Poročilo vsebuje opis repatriacijskih aktivnosti brez primere, s katerimi so države članice ob podpori služb Komisije in ESZD med februarjem in majem 2020 uspele v domovino vrniti več kot pol milijona državljanek in državljanov Unije, ki so jih prizadele omejitve potovanj zaradi COVID-19 po vsem svetu. V poročilu je bilo ocenjeno, da je leta 2020 kar 76 % državljanov Unije poznalo pravico, da zaprosijo za pomoč drugih držav članic, če njihova država v tretji državi nima diplomatsko-konzularnega predstavništva.

Poleg tega je Komisija za pripravo analize ocene učinka uporabila povratne informacije, ki jih je od javnosti prejela v okviru postopka posvetovanja.

15 [ST 15876/22](#).

16 Kostarika, Črna gora, Etiopija, Fidži in Rusija.

17 [Raziskava Flash Eurobarometer 485](#): Državljanstvo in demokracija EU, februar/marec 2020.

18 [Raziskava Flash Eurobarometer 528](#): Državljanstvo in demokracija, april/maj 2023.

19 Poročilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij Poročilo o državljanstvu EU za leto 2020 – Opolnomočenje državljanov in zaščita njihovih pravic ([COM\(2020\) 730 final](#)).

Dokazi pa so bili zbrani in analizirani tudi v namenski študiji, izvedeni v imenu Komisije²⁰. Več informacij je na voljo v oceni učinka, priloženi temu predlogu.

- **Ocena učinka**

Kot je navedeno v oceni učinka²¹, je splošni cilj te pobude izboljšati uresničevanje pravice državljanov Unije, da na ozemlju tretje države, v kateri država članica, katere državljani so, nima svojega predstavništva, uživajo zaščito diplomatskih in konzularnih organov katere koli druge države članice pod enakimi pogoji, kakršni veljajo za državljane te države članice.

To bi se doseglo z naslednjimi specifičnimi cilji: (i) povečati pravno varnost za državljane Unije v zvezi s področjem uporabe pravice do konzularne zaščite, (ii) zagotoviti jasno razdelitev vlog ter mehanizme usklajevanja in sodelovanja med državami članicami in delegacijami Unije, tudi v kriznih razmerah, (iii) izboljšati informiranje in komunikacijo z državljani Unije (brez predstavništva) ter (iv) povečati učinkovitost in uporabo postopkov za finančno povračilo stroškov.

V oceni učinka je bilo preučenih več možnosti politike za vsak specifični cilj in različni možni ukrepi za reševanje težav.

Namen možnosti, obravnavanih v okviru prvega cilja, je zagotoviti, da se pojasni in izboljša opredelitev pojma „državljan brez predstavništva“, da državljani brez predstavništva ne bi ostali brez pomoči na podlagi napačne razlage ali ocene razmer s strani držav članic ali delegacij Unije. Možnost politike 1(a) zajema mehke ukrepe, možnost politike 1(b) pa zakonodajne spremembe za pojasnitev opredelitve in osebnega področja uporabe Direktive (EU) 2015/637. Možnost politike 1(c) vključuje uvedbo nove „domneve, da je oseba brez predstavništva“.

V okviru drugega specifičnega cilja so bile v oceni učinka preučene možnosti za reševanje težav, povezanih z glavnimi koncepti in postopki, po katerih poteka interakcija med državami članicami in delegacijami Unije pri zagotavljanju konzularne pomoči državljanom brez predstavništva. V zvezi z mrežami za lokalno konzularno sodelovanje možnost politike 2(a) sestavljajo mehki ukrepi za boljše strukturiranje različnih odgovornosti v takih mrežah. Možnost politike 2(b) predvideva določitev, da se vlogo predsedujočega srečanjem o lokalnem sodelovanju dodeli delegacijam Unije. Možnost politike 2(c) zajema zakonodajne spremembe, ki opredeljujejo dodelitev jasnih nalog v skupnih konzularnih kontingenčnih načrtih različnim udeleženiim akterjem, in pregled koncepta „vodilna država“. Obsega tudi predlog vključitve takih načrtov in skupnih konzularnih skupin v Direktivo (EU) 2015/637. Možnost politike 2(d) vključuje pravne spremembe za pojasnitev podporne vloge delegacij Unije, zlasti z njeno uskladitvijo s sklepom o ESZD. Možnost politike 2(e) zajema pravne spremembe, ki delegacijam Unije podeljujejo nove pristojnosti, ki jim omogočajo, da državljanom brez predstavništva v tretjih državah, ki niso krite, na njihovo zahtevo zagotavljajo neposredno konzularno zaščito.

Možnosti za uresničevanje tretjega specifičnega cilja se navezujejo na glavne vzroke težav pri komuniciranju z državljani: (i) težave pri informiranju s strani držav članic in Unije ter (ii) pomanjkanje informacij o državljanih, ki potujejo v tujino ali v tujini prebivajo. V zvezi s prvo točko možnost politike 3(a) zajema pravne spremembe z novimi zahtevami glede

20 [Študija v podporo oceni učinka](#), vključno z njenimi [prilogami](#).

21 SWD(2023) 941 final.

predložitve informacij in informiranja, možnost politike 3(b) pa vzpostavitev portala Unije z nasveti glede potovanj. V zvezi z drugo točko možnost politike 3(c) vključuje priporočilo o komunikacijski kampanji na ravni Unije, možnost politike 3(d) pa bi od držav članic zahtevala, da spodbujajo ukrepe, ki bi državljanom Unije omogočali obveščanje o svojih potovanjih v tujino ali prebivanju v tujini oziroma njihovo evidentiranje.

Možnosti v okviru četrtega specifičnega cilja so usmerjene v zmanjšanje zapletenosti in neučinkovitosti postopkov za finančno povračilo stroškov, da bi se povečala njihova uporaba ter bi se postopki pospešili v korist državljanov Unije in držav članic. Možnost politike 4(a) zajema mehke ukrepe za pojasnitev postopka in zagotavljanje usposabljanja državam članicam, medtem ko možnost politike 4(b) vključuje pravne spremembe za izboljšanje postopkov in njihovo razširitev na delegacije Unije, da se zagotovi skladnost z zahtevo glede stroškovne nevtralnosti iz sklepa o ESZD.

Na podlagi analize, opisane v oceni učinka, prednostno kombinacijo možnosti sestavljajo naslednje posamezne možnosti politike: 1(b), pojasnitev opredelitve in osebnega področja uporabe Direktive (EU) 2015/637, 2(b), dodelitev vloge predsedujočega srečanjem o lokalnem sodelovanju delegacijam Unije, 2(c), dodelitev jasnih nalog v skupnih konzularnih kontingenčnih načrtih različnim udeleženiim akterjem in pregled koncepta „vodilna država“, 2(d), pojasnitev podpore vloge delegacij Unije, 3(a), predložitev informacij in informiranje, 3(d), spodbujanje ukrepov, ki bi državljanom Unije omogočali obveščanje o svojih potovanjih v tujino ali prebivanju v tujini oziroma njihovo evidentiranje, in 4(b), izboljšanje finančnih postopkov.

Glavna korist prednostne kombinacije možnosti je večje varovanje in učinkovitost temeljne pravice državljanov Unije do konzularne zaščite pod enakimi pogoji, kakršni veljajo za državljane države članice, ki zagotavlja pomoč. To se doseže s pojasnitvijo postopkov in večjo pravno varnostjo za države članice in delegacije Unije. Med ostalimi koristmi je tudi boljše komuniciranje z državljani in državljkami Unije z zagotavljanjem lažjega dostopa do zanesljivih informacij ter boljšim evidentiranjem njihovih potovanj v tujino in prebivanja v tujini. Prednostni ukrepi pomenijo tudi nekoliko prihrankov in večjo učinkovitost za nacionalne uprave ter prihranek časa in manjše breme za državljanke in državljane Unije.

Stroški prednostne možnosti so zelo omejeni in jih krijejo države članice in Unija, vključno z delegacijami Unije.

Odbor za regulativni nadzor je 6. julija 2023 za ponovno predloženi osnutek ocene učinka izdal pozitivno mnenje s pridržki²².

- **Primernost in poenostavitev ureditve**

Pri pripravi tega predloga niso bili ugotovljeni nobeni posebni učinki na mala in srednja podjetja. V skladu z načelom „privzeto digitalno“ predlog določa predložitev informacij v strojno berljivi obliki, da se olajša avtomatizirana obdelava.

- **Temeljne pravice**

S tem predlogom se izvaja temeljna pravica državljanov Unije do diplomatske in konzularne zaščite, ki jo zagotavljajo člen 20(2)(c) in člen 23 PDEU ter člen 46 Listine.

22 SEC(2023) 930.

Ta predlog s krepitvijo vloge in delovanja delegacij Unije pri podpiranju zagotavljanja konzularne zaščite neposredno in koristno vpliva na uporabo člena 41 Listine, ki vsebuje temeljno pravico državljanov Unije, da institucije in drugi organi Unije njihove zadeve obravnavajo pošteno, pregledno in učinkovito.

Predlog vpliva tudi na člen 7 Listine o spoštovanju zasebnega življenja in člen 8 o pravici do varstva osebnih podatkov. Obdelava osebnih podatkov državljanov, vključno z njihovim zbiranjem, uporabo in dostopom do njih, vpliva na pravico do zasebnosti in pravico do varstva osebnih podatkov v skladu z Listino. Poseganje v te temeljne pravice mora biti utemeljeno²³. V zvezi s pravico do varstva osebnih podatkov, vključno z varnostjo podatkov, se uporabljajo ustrezna pravila Unije²⁴. Odstopanje od ureditve Unije glede varstva podatkov ni predvideno. Države članice morajo izvajati jasna pravila, pogoje in zaščitne ukrepe v skladu s pravili Unije o varstvu podatkov.

Z vključitvijo posebne določbe bi predlog zagotovil tudi pravico do učinkovitega pravnega sredstva (člen 47 Listine).

4. PRORAČUNSKÉ POSLEDICE

Ta predlog vpliva na upravne stroške Komisije in delegacij Unije. Omejeni ponavljajoči se stroški osebja in drugi upravni odhodki bi se krili iz proračunske postavke „Upravni odhodki“.

Finančni in proračunski učinki so podrobno pojasnjeni v oceni finančnih posledic zakonodajnega predloga, priloženi temu predlogu.

5. DRUGI ELEMENTI

• Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja

Pomembno je sprejeti realističen pristop k spremljanju izvajanja Direktive (EU) 2015/637, kakor je bila spremenjena, in ne preobremeniti nacionalnih konzularnih organov. Države članice so pozvane, da Komisiji vsako leto predložijo informacije o omejenem številu ključnih kazalnikov.

Po osmih letih bo Komisija izvedla oceno Direktive (EU) 2015/637, kakor je bila spremenjena s predlogom, in objavila poročilo o glavnih ugotovitvah.

• Obrazložitevni dokumenti

Za zagotovitev ustreznega izvajanja te direktive so potrebni obrazložitevni dokumenti v obliki korelacijskih tabel.

23 Glej na primer sodbo z dne 17. oktobra 2013, Schwarz, C-291/12, ECLI:EU:C:2013:670.

24 Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>) ter Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

Člen 1 vsebuje naslednje spremembe Direktive (EU) 2015/637 (ostale določbe bi ostale nespremenjene):

Člen 6: Namen sprememb tega člena je pojasniti, kdaj velja, da država članica nima predstavništva v tretji državi, ker nima diplomatsko-konzularnega predstavništva, ki bi dejansko lahko zagotovilo konzularno zaščito. V ta namen se uvede nov odstavek, v katerem se določijo merila, ki jih mora upoštevati diplomatsko-konzularno predstavništvo, pri katerem državljani brez predstavništva zaprosi za konzularno zaščito, za ugotavljanje, ali država članica nima diplomatsko-konzularnega predstavništva, ki bi dejansko lahko zagotovilo konzularno zaščito v konkretnem primeru. Ta merila bi bilo treba uporabljati ob upoštevanju lokalnih okoliščin.

V drugem novem odstavku je pojasnjeno, da se lahko obstoj častnega konzula države članice, katere državljanstvo ima državljani, upošteva le, če pomoč, za katero zaprosi državljani, spada med pristojnosti častnega konzula. Namen tega je preprečiti, da bi se državljanom odrekla pomoč na podlagi sklicevanja na častnega konzula, ki nima pristojnosti, da bi jim pomagal.

Člen 7: Določbe o obveščanju o dogovorih med državami članicami bi bile predstavljene v novouvedeni člen 13b, s čimer bi se razporedile skupaj z drugimi zahtevami glede obveščanja. Uvede se nov odstavek, ki bi državam članicam s predstavništvom v kriznih razmerah omogočil prenos prošelj za pomoč na podlagi razpoložljivih zmogljivosti, s čimer se zagotovi učinkovita uporaba razpoložljivih virov v takih primerih.

V spremembah naj bi se tudi pojasnilo, da prenose prošelj izvedejo za pomoč zaproseni konzularni organi. Državljanji brez predstavništva, ki zaprosijo za pomoč, se ne bi smeli napotiti, naj sami stopijo v stik z drugo državo članico. Poleg tega bi bilo treba državljane o prenosu prošelj obvestiti.

Člen 9: Temu členu se doda sklic na „evakuacijo“, da bi se celovito zajeli primeri reševanja in premeščanja državljanov Unije z območij, kjer veljajo izredne razmere, na varno lokacijo, ki ni nujno ozemlje države članice, ter primeri repatriacije državljanov Unije na ozemlje Unije. Poleg tega se sklic na Sklep 96/409/SZVP²⁵ nadomesti s sklicem na Direktivo (EU) 2019/997, s katero je bil razveljavljen.

Člen 10: Doda se nov odstavek, ki pojasnjuje, da lahko države članice v svoje ukrepe usklajevanja in sodelovanja vključijo varnostno in vojaško osebje, častne konzule, mednarodne organizacije ali diplomatske in konzularne organe tretjih držav. Poleg tega se glede na spremembe člena 7 v odstavku 4 vstavi okrajšava „ESZD“.

Člen 11: Spremembe tega člena pojasnjujejo podporno vlogo delegacij Unije, zlasti s seznamom najpomembnejših nalog v zvezi s tem. Novouvedeni odstavek 2 določa, da morajo delegacije Unije podpirati države članice pri zagotavljanju konzularne zaščite v skladu s členom 5(10) sklepa o ESZD, tj. na zahtevo držav članic in na način, ki je nevtralen glede virov, vključno z zagotavljanjem posameznih nalog konzularne pomoči.

25 Sklep 96/409/SZVP predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta, z dne 25. junija 1996 o potni listini za vrnitev (UL L 168, 6.7.1996, str. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1996/409/oj>).

Člen 12: Pojasnila bi se pravila o lokalnem konzularnem sodelovanju, zlasti z navedbo tem, ki jih je treba obravnavati na srečanjih o lokalnem konzularnem sodelovanju.

Člen 13: Ta člen bi bil razdeljen na dva dela, pri čemer bi bil člen 13 usmerjen na pripravljenost na krize, na novo dodani člen 13a pa bi bil usmerjen na odzivanje na krize. V členu 13 se kot ključni instrument za pripravljenost na krize vzpostavijo skupni konzularni kontingenčni načrti, skupaj z letnimi konzularnimi vajami za njihovo preskušanje.

Nov odstavek bi od držav članic zahteval, da svojim državljanom ponudijo možnost, da se prijavijo pri pristojnih nacionalnih organih oziroma jih obvestijo o svojih potovanjih v tretje države ali prebivanju v tretjih državah. Namen tega je izboljšati razpoložljive informacije o ocenjenem številu in lokaciji državljanov Unije, prisotnih v tretji državi, za namene pripravljenosti in odzivanja na krize. Olajšalo bi tudi stik z državljani, ki se znajdejo v kriznih razmerah.

Države članice pa bi si morale tudi prizadevati, da bi spremembe svojih nasvetov glede potovanj uskladile že v zgodnji fazi, zlasti v primeru kriznih razmer.

Člen 13a: Ta novi člen temelji na odstavkih 2 do 4 člena 13 Direktive (EU) 2015/637. Določbe o „intervencijskih skupinah na ravni Unije“, ki so bile prej vključene v člen 13(2), se razširijo na morebitno napotitev skupnih konzularnih skupin, v katerih bi moralo biti sodelovanje za države članice prostovoljno.

Člen 13b: V tem novem členu so na enem mestu združene različne zahteve glede obveščanja, ki jih že vsebuje Direktiva (EU) 2015/637. Dodana bi bila tudi zahteva, da države članice predložijo omejene statistične podatke za izboljšanje spremljanja Direktive. Po potrebi bi bilo treba te podatke predložiti v strojno berljivi obliki.

Člen 13c: Ta novi člen določa, da bi morale države članice sprejeti ukrepe za informiranje državljanov o njihovi pravici do konzularne zaščite, kot je določena v točki (c) člena 20(2) PDEU. V ta namen so v členu navedeni primeri možnih ukrepov, ki bi jih bilo mogoče sprejeti v tem okviru, kot je ponatis prvega stavka člena 23 PDEU v nacionalnih potnih listih, kar je že priporočeno v Priporočilu Komisije C(2007) 5841²⁶. Službe Komisije in ESZD bi morale prispevati k tem prizadevanjem.

Člen 14: Pravila o povračilu stroškov za konzularno zaščito bi se prilagodila in bi določala, da take stroške povrne predvsem državljan brez predstavnštva, ki prejme pomoč, bodisi neposredno ob vložitvi prošnje ali pozneje. Država članica, ki nudi pomoč, bi se morala za povračilo obrniti na državo članico, katere državljanstvo ima zadevni državljan, le v primeru, da do takšnega povračila ne pride. Nazadnje se doda poseben odstavek, ki določi pravila za povračilo stroškov delegacij Unije, ki podpirajo države članice.

Člen 15: Spremembe tega člena zagotavljajo usklajevanje s spremembami člena 14. V novem odstavku pa se določi, da lahko povračilo stroškov zahtevajo tudi države članice, ki v kriznih razmerah pomagajo državljanom s predstavnštvom, saj razlikovanje med njimi in državljani brez predstavnštva v takih razmerah morda ni mogoče ali praktično izvedljivo. S tem naj bi se zmanjšalo upravno breme, ki bi nastalo zaradi potrebe po uporabi dveh različnih postopkov. Zadnji odstavek se prilagodi za zagotovitev, da se povračila v skladu z Direktivo

26 Priporočilo Komisije C(2007) 5841 z dne 5. decembra 2007 o ponatisu besedila člena 20 Pogodbe ES v potnih listih (UL L 118, 6.5.2008, str. 30, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2008/355/oj>).

(EU) 2015/637 upoštevajo pri določanju morebitnega prispevka mehanizma Unije na področju civilne zaščite v skladu s finančnimi določbami, ki se uporabljajo za take prispevke.

Člen 15a: Ta novi člen se nanaša na postopek v odboru, ki se uporablja za sprejemanje izvedbenih aktov, kot je predvideno v členih 13b(4) in 14(6).

Člen 16a: Ta novi člen vsebuje pravila, ki se uporabljajo za obdelavo osebnih podatkov za namene zagotavljanja konzularne zaščite, vključno s posebnimi vrstami osebnih podatkov, kadar so potrebni zaradi narave konzularne zadeve, in prenosom osebnih podatkov v tretje države in mednarodne organizacije, na primer pri organizaciji evakuacijskih letov.

Člen 16b: Ta novi člen uveljavlja temeljno pravico do učinkovitega pravnega sredstva v okviru konzularne zaščite.

Člen 19: Temu členu se doda nov odstavek, ki predvideva oceno Direktive (EU) 2015/637 osem let po prenosu sprememb.

Člen 2 vsebuje naslednje spremembe Direktive (EU) 2019/997:

Člen 5: Sklicevanje v tem členu na finančne določbe Direktive (EU) 2015/637 se prilagodi, saj ta predlog prilagaja številčenje odstavkov v členu 14 Direktive.

Predlog

DIREKTIVA SVETA

o spremembi Direktive (EU) 2015/637 o ukrepih za usklajevanje in sodelovanje, potrebnih za lažje zagotavljanje konzularne zaščite državljanom Unije brez predstavništva v tretjih državah, ter Direktive (EU) 2019/997 o vzpostavitvi potne listine EU za vrnitev

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 23, drugi odstavek, Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta¹,

v skladu s posebnim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva Sveta (EU) 2015/637² uveljavlja pravico iz člena 23, prvi odstavek, Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), ki je povzeta v členu 46 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina), z določitvijo ukrepov za sodelovanje in usklajevanje, potrebnih za lažje zagotavljanje konzularne zaščite državljanom Unije brez predstavništva.
- (2) Krize, zaradi katerih se zaprosi za konzularno zaščito, so vse pogostejše in obsežnejše. Pandemija COVID-19, kriza v Afganistanu, ruska vojna agresija proti Ukrajini, konflikt v Sudanu, repatriacije iz Izraela in Gaze ter druge podobne krize so zagotovile okvir za opredelitev vrzeli in razmislek o tem, kako dodatno olajšati uveljavljanje pravice do konzularne zaščite. Na podlagi teh izkušenj in za poenostavitev postopkov za državljane in konzularne organe bi bilo treba pravila in postopke iz Direktive (EU) 2015/637 pojasniti in racionalizirati, da se izboljša učinkovitost zagotavljanja konzularne zaščite državljanom Unije brez predstavništva, zlasti v kriznih razmerah. Čim bolje bi bilo treba izkoristiti razpoložljiva sredstva na ravni držav članic in Unije, tako na lokalni ravni v tretjih državah kot na kapitalski ravni.
- (3) V Direktivi (EU) 2015/637 je „državljan brez predstavništva“ opredeljen kot vsak državljan, ki ima državljanstvo države članice, ki nima predstavništva v tretji državi. V skladu z navedeno direktivo država članica nima predstavništva v tretji državi, če v njej nima stalnega diplomatsko-konzularnega predstavništva ali če v njej nima

1 UL C [...], [...], str. [...].

2 Direktiva Sveta (EU) 2015/637 z dne 20. aprila 2015 o ukrepih za usklajevanje in sodelovanje, potrebnih za lažje zagotavljanje konzularne zaščite državljanom Unije brez predstavništva v tretjih državah, in o razveljavitvi Sklepa 95/553/ES (UL L 106, 24.4.2015, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/637/oj>).

diplomatsko-konzularnega predstavništva ali častnega konzula, ki bi dejansko lahko zagotovil konzularno zaščito v konkretnem primeru. Ker v Direktivi (EU) 2015/637 ni podrobnejših meril, so pretekle izkušnje pokazale, da je ponekod težko ugotoviti, ali je to merilo izpolnjeno. Posledično se lahko zgodi, da konzularni organi državljane, ki so se nanje obrnili, napačno obravnavajo kot državljane s predstavništvom države članice, katere državljanstvo imajo, in jim je zato konzularna zaščita zavrnjena.

- (4) Da bi izboljšali pravno varnost konzularnih organov in državljanov, je primerno določiti podrobnejša merila za pomoč pri ocenjevanju, ali naj za državljana Unije velja, da je brez predstavništva in je zato upravičen do konzularne zaščite države članice, na katere konzularne organe se je obrnil. Ta merila bi morala biti dovolj prožna in bi se morala uporabljati glede na lokalne okoliščine, kot so enostavnost potovanja ali varnostne razmere v zadevni tretji državi. V tem okviru bi morala biti pomembna vidika dostopnost in bližina.
- (5) Kot prvo merilo bi morali konzularni organi upoštevati težavnost varnega dostopa državljanov do diplomatsko-konzularnega predstavništva države članice, katere državljanstvo imajo, v razumnem času oziroma dostopa tega predstavništva do njih, pri čemer bi bilo treba upoštevati naravo in nujnost zaprosene pomoči ter sredstva, zlasti finančna sredstva, ki so jim na voljo. Če na primer državljan zaradi izgube potnih listin potrebuje potno listino EU za vrnitev, bi zanj načeloma moralo veljati, da je brez predstavništva, če bi bilo za prihod na diplomatsko-konzularno predstavništvo države članice, katere državljanstvo ima, potrebno potovanje, ki vključuje nočitev, ali potovanje z letalom, saj od njega v takih okoliščinah ni mogoče pričakovati, da bi lahko potoval.
- (6) Upoštevati bi bilo treba tudi morebitna zaprtja diplomatsko-konzularnega predstavništva države članice, katere državljanstvo ima državljan, zlasti v kriznih razmerah. Kadar diplomatsko-konzularno predstavništvo, pri katerem državljan brez predstavništva zaprosi za konzularno zaščito, ne more pravočasno potrditi, da je diplomatsko-konzularno predstavništvo države članice, katere državljanstvo ima državljan, delujoče in dostopno, bi moralo za državljana veljati, da je brez predstavništva.
- (7) Neobstoj predstavništva bi bilo treba razlagati tako, da se zagotovi učinkovito uresničevanje pravice do konzularne zaščite. Kadar bi bila z napotitvijo državljana na diplomatsko-konzularno predstavništvo države članice, katere državljanstvo ima, verjetno ogrožena konzularna zaščita, zlasti kadar je zaradi nujnosti zadeve potrebno takojšnje ukrepanje zaprosenega diplomatsko-konzularnega predstavništva, bi moralo za državljana prav tako veljati, da je brez predstavništva. To je zlasti pomembno v kriznih razmerah, ko bi lahko pomanjkanje pravočasne pomoči še posebej negativno vplivalo na državljane.
- (8) Glede na to, da častni konzuli običajno ne nudijo enakega obsega storitev kot diplomatsko-konzularna predstavništva, bi bilo treba obstoj častnega konzula države članice, katere državljanstvo ima državljan, pri ugotavljanju, ali je državljan brez predstavništva, upoštevati le, če pomoč, za katero zaprosi državljan, spada med pristojnosti častnega konzula.
- (9) Državljani brez predstavništva lahko zaprosijo za zaščito na diplomatsko-konzularnem predstavništvu katere koli države članice. Obenem Direktiva (EU) 2015/637 državam članicam omogoča, da sklenejo dvostranske dogovore, da bi zagotovile učinkovito zaščito državljanov brez predstavništva. Vendar takšni dogovori niso predpogoj za zagotavljanje konzularne zaščite državljanom brez predstavništva. Pojasniti bi bilo

treba, da morajo v primerih, ko so bili taki dogovori sklenjeni, prošnjo na ustrezno diplomatsko-konzularno predstavništvo prenesti organi države članice, ki je bil zaprosen za pomoč, ne pa zadevni državljani.

- (10) Kadar krizne razmere privedejo do velikega števila prošenj za konzularno zaščito, bi morala diplomatsko-konzularna predstavništva držav članic v zadevni tretji državi imeti možnost, da se dogovorijo o razdeljevanju prošenj na podlagi razpoložljivih zmogljivosti, da bi jih kar najboljše izkoristili. Pri tem jim lahko pomagajo delegacije Unije.
- (11) Prošnje se ne bi smele prenesti, če bi bila s tem ogrožena konzularna zaščita, zlasti če je zaradi nujnosti zadeve potrebno takojšnje ukrepanje diplomatsko-konzularnega predstavništva države članice, ki je bilo zaproseno za pomoč. Taka primera bi lahko bila, če se državljani znajde v hudih nujnih zdravstvenih težavah ali se zdi, da je prišlo do samovoljnega odvzema prostosti. Poleg tega bi bilo treba državljane brez predstavništva o morebitnem takem prenosu obvestiti.
- (12) V členu 9 Direktive (EU) 2015/637 so neizčrpno naštetih najpogostejši primeri, v katerih lahko državljani brez predstavništva zaprosijo za konzularno pomoč držav članic s predstavništvom. Zaradi pravne jasnosti bi bilo treba kljub temu pojasniti, da vrste pomoči zajemajo tako evakuacije, tj. reševanje in prevoz oseb z območij, kjer veljajo izredne razmere, na varno lokacijo, ki je lahko v isti državi ali drugi tretji državi, kot tudi repatriacije, tj. prevoz oseb na ozemlje držav članic.
- (13) Države članice bi morale pri zagotavljanju konzularne zaščite državljanom brez predstavništva upoštevati specifične potrebe ranljivih skupin, kot so mladoletniki brez spremstva, nosečnice, osebe z zmanjšano mobilnostjo, invalidi ali posamezniki, pri katerih obstaja tveganje za diskriminacijo na kateri koli podlagi, kot so tiste iz člena 21 Listine.
- (14) Državljanom Unije, ki so postali žrtve v tretjih državah, je nujno zagotoviti optimalen dostop do pravnega varstva, za kar so potrebni tesnejši stiki in sodelovanje med organi in podpornimi organizacijami v tretjih državah ter konzularnimi organi in podpornimi organizacijami v državah članicah.
- (15) Zaradi pravne jasnosti bi bilo treba po sprejetju Direktive Sveta (EU) 2019/997³ posodobiti sklic na potne listine za vrnitev.
- (16) Kjer je to primerno in potrebno za zagotavljanje konzularne zaščite, bi države članice morale imeti možnost, da v svoje ukrepe usklajevanja in sodelovanja vključijo varnostno in vojaško osebje, častne konzule, mednarodne organizacije ali diplomatske in konzularne organe tretjih držav. To je lahko zlasti pomembno v kriznih razmerah.
- (17) Nedavni dogodki so pokazali, da delegacije Unije v tesnem sodelovanju z državami članicami pomembno prispevajo k uresničevanju pravice do konzularne zaščite. To velja zlasti za tretje države, kjer ima predstavništvo le malo držav članic, v kriznih razmerah in v zvezi z izmenjavo informacij. Glede na navedeno je primerno pojasniti podporno vlogo delegacij Unije pri uresničevanju pravice do konzularne zaščite. Zaradi skladnosti in neprekinjenega poslovanja bi morale srečanjem o lokalnem konzularnem sodelovanju običajno predsedovati delegacije Unije, ki bi morale tudi voditi pripravo skupnih konzularnih kontingenčnih načrtov in dogovore o njih. Da se

3 Direktiva Sveta (EU) 2019/997 z dne 18. junija 2019 o vzpostavitvi potne listine EU za vrnitev in razveljavitvi Sklepa 96/409/SZVP (UL L 163, 20.6.2019, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/997/oj>).

zagotovita usklajevanje in učinkovita zaščita državljanov brez predstavništva, bi morale biti delegacije Unije v tesnem sodelovanju z državami članicami udeležene tudi v usklajevanju odzivanja na krize.

- (18) Direktiva (EU) 2015/637 določa praktična sredstva, s katerimi lahko delegacije Unije v skladu s členom 35 Pogodbe o Evropski uniji (PEU) prispevajo k uresničevanju pravice do konzularne zaščite. Delegacije Unije bi morale države članice pri zagotavljanju konzularne zaščite državljanom brez predstavništva podpirati na zahtevo držav članic in na način, ki je nevtralen glede virov, kot je določeno v členu 5(10) Sklepa Sveta 2010/427/EU⁴. V zvezi s tem bi morale imeti države članice tudi možnost, da delegacije Unije zaprosijo za izvajanje posameznih nalog konzularne pomoči, vključno s tistimi iz člena 9 Direktive (EU) 2015/637. Da bi delegacije Unije lahko opravljale svoje podporne naloge, bi jim morala država članica, ki nudi pomoč, ali glede na okoliščine država članica, katere državljanstvo ima zadevni državljan, zagotoviti vse ustrezne informacije.
- (19) Da se zagotovi pripravljenost na morebitne konzularne krize, ki bi zahtevale pomoč državljanom brez predstavništva, bi moralo lokalno konzularno sodelovanje med državami članicami in delegacijami Unije v tretjih državah vključevati pogovore o zadevah, pomembnih za te državljane, vključno z njihovo zaščito in varnostjo, ter pripravo skupnih konzularnih kontingenčnih načrtov in organizacijo konzularnih vaj. V tem okviru je lahko zlasti pomembno, da so v takšno lokalno konzularno sodelovanje pri usklajevanju pripravljenosti in odzivanja na konzularne krize vključeni konzularni organi držav članic brez predstavništva.
- (20) Pripravljenost na konzularne krize je bistven predpogoj za zagotavljanje učinkovitega odzivanja na konzularne krize. Države članice bi morale zato ob podpori Evropske službe za zunanje delovanje (ESZD) zagotoviti, da se v vseh tretjih državah razpravlja o ustreznih ukrepih konzularne pripravljenosti za zaščito državljanov brez predstavništva in se jih izvaja.
- (21) Pretekle krize so pokazale pomen kontingenčnega načrtovanja in koristnost skupnih konzularnih kontingenčnih načrtov oziroma „skupnih konzularnih okvirov EU za pripravljenost na krize“ v tretjih državah, ki vključujejo sodelovanje diplomatskih in konzularnih organov vseh držav članic ter lokalnih delegacij Unije. Ti načrti bi morali biti prilagojeni lokalnim okoliščinam, določati bi morali jasno delitev odgovornosti med državami članicami s predstavništvom in tistimi brez predstavništva ter delegacijo Unije, vključevati pa bi morali tudi sklop postopkov in dejavnosti, ki jih je treba izvajati na lokalni ravni v primeru krize, s posebnim poudarkom na konzularni zaščiti državljanov brez predstavništva.
- (22) Učinkovitost obstoječih usklajevalnih ukrepov iz Direktive (EU) 2015/637 bi bilo treba povečati tako, da bi bilo za vse tretje države obvezno pripraviti in letno posodabljeni skupne konzularne kontingenčne načrte, čeprav se lahko njihova raven podrobnosti razlikuje glede na lokalne okoliščine. V ta namen bi bilo treba določiti bistvene sestavine teh načrtov, kot so analiza konzularnih razmer v zadevni tretji državi, vključno z oceno tveganja najverjetnejših scenarijev, ki vplivajo na državljane brez predstavništva, ureditve za pripravljenost na konzularne krize, komunikacija v okviru lokalnega konzularnega sodelovanja in z državljani Unije ter sodelovanje z lokalnimi organi in ustreznimi tretjimi državami.

4 Sklep Sveta 2010/427/EU z dne 26. julija 2010 o organizaciji in delovanju Evropske službe za zunanje delovanje (UL L 201, 3.8.2010, str. 30, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2010/427/oj>).

- (23) Kjer je to ustrezno, bi morali skupni konzularni kontingenčni načrti upoštevati tudi vloge in odgovornosti vodilnih držav, tj. držav članic s predstavnštvom v določeni tretji državi, ki so pristojne za usklajevanje in vodenje pomoči državljanom brez predstavnštva v kriznih razmerah, da se zagotovi učinkovito usklajevanje konzularne pomoči. Poleg tega bi bilo treba skupne konzularne kontingenčne načrte vsako leto oceniti v okviru konzularnih vaj, da se zagotovi njihova nadaljnja ustreznost. Obenem se ne bi smelo razumeti, kot da skupni konzularni kontingenčni načrti nadomeščajo obstoječe nacionalne krizne načrte držav članic ali vplivajo na njihovo odgovornost, da zagotovijo konzularno pomoč svojim državljanom.
- (24) Ocenjeno število in lokacija državljanov Unije, prisotnih v tretji državi, sta ključni informaciji za pripravo skupnega konzularnega kontingenčnega načrta, zlasti kadar je potrebna evakuacija ali repatriacija. Poleg tega bi morali imeti državljanji Unije možnost, da v primeru krize od države članice, katere državljanstvo imajo, prejmejo ustrezne informacije. Zato je pomembno, da države članice svojim državljanom omogočajo, da se prijavijo pri pristojnih nacionalnih organih oziroma jih z ustreznimi sredstvi in orodji obvestijo o svojih potovanjih v tretje države ali prebivanju v tretjih državah. V ta namen bi morale države članice v skladu s pravom Unije in nacionalnim pravom o varstvu osebnih podatkov opredeliti vrste zahtevanih osebnih podatkov in obdobja hrambe takih podatkov.
- (25) Nasveti glede potovanj – informacije, ki jih izdajo države članice o relativni varnosti potovanja v določene tretje države – potujočim omogočajo sprejemanje informirane odločitve o potovanju na določeno destinacijo, vključno s tretjimi državami, v katerih država članica, katere državljanji so, nima predstavnštva. Čeprav so za izdajanje nasvetov glede potovanj odgovorne države članice, je primerno, da se te usklajujejo na tem področju, zlasti v kriznih razmerah, da se v največji možni meri zagotovi doslednost glede ravni podanih nasvetov. To bi lahko vključevalo dogovor o skupni strukturi stopenj tveganja, navedenih v nasvetih glede potovanj, z uporabo varne platforme ESZD. Kadar je mogoče, bi bilo treba tako usklajevanje izvesti čim prej, ko države članice načrtujejo spremembo ravni svojih nasvetov glede potovanj.
- (26) Učinkovito usklajevanje je ključno za zagotavljanje učinkovitega odzivanja na krize. Za zagotavljanje takega usklajevanja bi morala države članice podpirati Center ESZD za krizno odzivanje in Center Komisije za usklajevanje nujnega odziva. Usklajeno odzivanje Unije na krize je zlasti pomembno v primerih, ko so potrebne evakuacije, da se razpoložljiva podpora zagotovi učinkovito in da se čim bolj izkoristijo razpoložljive zmogljivosti za evakuacijo. Zato bi bilo treba pravočasno izmenjevati informacije o razpoložljivih zmogljivostih za evakuacijo, tudi v primeru operacij reševanja in evakuacije, pri katerih se uporabljajo vojaška sredstva.
- (27) Pandemija COVID-19 je pokazala, da morajo države članice sodelovati in se medsebojno podpirati v okviru multidisciplinarnih kriznih skupin, imenovanih skupne konzularne skupine. Napotitev skupne konzularne skupine v tretjo državo v kriznih razmerah je lahko ključna, da se prepreči, da bi zaradi zahtevnih razmer prišlo do preobremenjenosti konzularnih organov držav članic s predstavnštvom.
- (28) Skupne konzularne skupine bi morale temeljiti na načelih prostovoljnega sodelovanja, solidarnosti z državami članicami s predstavnštvom, enakosti pri odločitvah o notranjih delovnih strukturah, enostavnosti z vidika sestave skupin, delitve stroškov – vsaka država članica, institucija ali organ Unije nosi svoje operativne stroške –, prožnosti, prepoznavnosti usklajenega odziva Unije in odprtosti do zadevnih tretjih držav.

- (29) Da bi čim bolj izkoristili razpoložljive zmogljivosti v kriznih razmerah, bi bilo treba pri napotitvi skupnih konzularnih skupin zagotoviti sinergije z drugimi ukrepi za odzivanje na krize, na primer z izkoriščanjem odhajajočih letov za repatriacijo ali letov za prevoz humanitarne pomoči.
- (30) Pri podpori državljanom Unije v stiski je pomembno, da se jim zagotovijo zanesljive informacije, kako lahko izkoristijo konzularno pomoč v tretjih državah. Službe Komisije in ESZD bi morale prispevati k temu cilju z razširjanjem ustreznih informacij, vključno z informacijami, ki jih o svojih konzularnih mrežah in tretjih državah predložijo države članice, kadar so sklenile praktične dogovore o delitvi odgovornosti za zagotavljanje konzularne zaščite državljanom brez predstavnštva. Za lažjo obdelavo takih informacij bi jih bilo treba predložiti v strojno berljivi obliki.
- (31) Države članice bi morale sprejeti dodatne ukrepe, s katerimi bi dodatno prispevale k ozaveščanju državljanov Unije o njihovi pravici do konzularne zaščite, pri čemer bi morale upoštevati tudi specifične potrebe invalidov. Glede na omejene stroške, ki jih to pomeni za države članice, bi bil eden od možnih takih ukrepov ponatis besedila člena 23 PDEU v potnih listih, ki jih izdajo države članice, za povečanje ozaveščenosti državljanov o pravici do zaščite diplomatskih in konzularnih organov, kot je že priporočeno v Priporočilu Komisije C(2007) 5841⁵. Države članice bi lahko informacije o pravici do konzularne zaščite, ki jo imajo državljani brez predstavnštva, navedle tudi v nasvetih glede potovanj in kampanjah v zvezi s konzularno pomočjo. Sodelovale bi lahko tudi s ponudniki storitev potniškega prevoza in prometnimi vozlišči, ki ponujajo potovanja v tretje države, na primer tako, da bi jih povabile, naj informacijskemu gradivu za stranke dodajo ustrezne informacije o pravici do konzularne zaščite.
- (32) Finančne določbe Direktive (EU) 2015/637 bi bilo treba prilagoditi, da se poenostavijo povračila in še naprej zagotavlja delitev finančnega bremena. Zlasti bi bilo treba omogočiti, da državljani brez predstavnštva pod enakimi pogoji, kakršni veljajo za državljane države članice, ki nudi pomoč, neposredno povrnejo stroške storitve, ki jih zagotovi ta država članica, da bi se izognili upravnemu bremenu, ker mora slednja zahtevati povračilo stroškov od države članice, katere državljanstvo ima zadevni državljan. Državam članicam bi bilo treba tudi dovoliti, da opustijo zaračunavanje takih stroškov. Ker v nekaterih primerih državljani brez predstavnštva ob vložitvi prošnje za pomoč morda ne bi mogli plačati, zlasti če so bili ukradeni njihova gotovina in načini za dostop do sredstev, je treba omogočiti konzularnim organom države članice, ki nudi pomoč, da od njih zahtevajo podpis zaveze o povrnitvi stroškov. Na podlagi take zaveze lahko organi države članice, ki nudi pomoč, pozovejo k povračilu stroškov po preteku štirih tednov od zagotovitve pomoči.
- (33) V primerih, ko državljan stroškov ne povrne neposredno, torej niti takoj ob vložitvi prošnje niti pozneje po pozivu države članice, ki je nudila pomoč, na podlagi zaveze o povrnitvi stroškov, bi morala imeti država članica, ki je nudila pomoč, pravico, da povračilo stroškov zahteva od države članice, katere državljanstvo ima zadevni državljan brez predstavnštva. Da ne bi prihajalo do zahtevkov za povračilo šele po dolgem času, bi bilo treba državi članici, ki nudi pomoč, in državi članici, katere državljanstvo ima zadevni državljan, dati razumen rok za pošiljanje zahtevka oziroma za povračilo.

5 Priporočilo Komisije C(2007) 5841 z dne 5. decembra 2007 o ponatisu besedila člena 20 Pogodbe ES v potnih listih (UL L 118, 6.5.2008, str. 30, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2008/355/oj>).

- (34) Države članice bi morale delegacijam Unije povrniti stroške podpore pri zagotavljanju konzularne zaščite državljanom brez predstavništva za zagotovitev, da se taka podpora zagotavlja na način, ki je nevtralen glede virov, kot je določeno v členu 5(10) Sklepa 2010/427/EU.
- (35) Obrazci iz prilog I in II k Direktivi (EU) 2015/637 so zastareli in bi jih bilo zato treba črtati. Državam članicam, katerih nacionalno pravo trenutno predvideva uporabo teh obrazcev, pa to ne bi smelo preprečevati, da jih po sprejetju te direktive še naprej uporabljajo.
- (36) Pri zagotavljanju pomoči v kriznih razmerah morda ni mogoče ali praktično izvedljivo razlikovati med državljani brez predstavništva in državljani s predstavništvom, možnost zagotavljanja pomoči osebam brez predstavništva pa lahko zahteva ali pomeni tudi pomoč državljanom Unije, ki morda imajo predstavništvo. Pojasniti bi bilo treba, da bi se morale v takih primerih določbe Direktive (EU) 2015/637 v zvezi s povračilom stroškov uporabljati tudi za konzularno zaščito, ki jo država članica, ki nudi pomoč, zagotovi državljanom druge države članice s predstavništvom v zadevni tretji državi. To bi moralo odpraviti potrebo po dveh ločenih postopkih za povračilo stroškov glede na to, ali za državljana, ki je deležen pomoči, velja, da ima predstavništvo ali ne.
- (37) Kadar se za zagotavljanje podpore na področju civilne zaščite za konzularno pomoč državljanom Unije ob nesrečah v tretjih državah uporablja mehanizem Unije na področju civilne zaščite v skladu s členom 16(7) Sklepa št. 1313/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁶, se uporabljajo finančne določbe iz navedenega sklepa. Države članice, ki zaprosijo za finančno pomoč in jo prejmejo, morajo zlasti predložiti Komisiji informacije o finančnih prispevkih, zbranih iz drugih virov, vključno z državami članicami in državljani, ki so bili deležni pomoči, ter zagotoviti, da ni podvajanja financiranja iz drugih virov.
- (38) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te direktive glede strojno berljive oblike, ki bi jo države članice morale uporabljati za predložitev informacij, in obrazcev, ki se uporabljajo v okviru finančnih postopkov, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Navedena pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta⁷.
- (39) Zagotavljanje konzularne zaščite državljanom brez predstavništva zahteva obdelavo osebnih podatkov za namene preverjanja istovetnosti osebe, ki prosi za konzularno zaščito, sodelovanja in usklajevanja med organi države članice, ki nudi pomoč, in države članice, katere državljanstvo ima zadevni državljan, izvajanja zaprosene pomoči, obdelave zahtevkov za finančno povračilo stroškov in izmenjave ustreznih kontaktnih podatkov. Vsaka obdelava osebnih podatkov s strani držav članic bi morala biti v skladu z Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta⁸, vključno z

6 Sklep št. 1313/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o mehanizmu Unije na področju civilne zaščite (UL L 347, 20.12.2013, str. 924, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2013/1313/oj>).

7 Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

8 Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).

načeloma omejitve namena in najmanjšega obsega podatkov. Podobno bi morala biti obdelava osebnih podatkov v institucijah in organih Unije v smislu Uredbe (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta⁹ skladna s pravili iz navedene uredbe.

- (40) Glede na to, da se lahko konzularne naloge zelo razlikujejo in zajemajo občutljive situacije, kot so odvzemi prostosti, pridržanja, poškodbe ali žrtve kaznivih dejanj, je treba zagotoviti, da imajo pristojni organi držav članic ter ustrezne institucije in organi Unije dostop do vseh potrebnih informacij, vključno z osebnimi podatki, ki so potrebni za zagotavljanje konzularne zaščite državljanom Unije, ter si lahko te informacije izmenjujejo. V tem okviru bi morali imeti pristojni organi držav članic ter, kadar zagotavljajo podporo, institucije in organi Unije pravico do obdelave posebnih vrst osebnih podatkov, kadar je to nujno potrebno za zagotovitev konzularne zaščite zadevni osebi. Mednje bi morali spadati zdravstveni podatki, ki jih je morda treba obdelati, da se zagotovi konzularna zaščita državljanu brez predstavnštva, ki je bil hudo poškodovan ali je hudo zbolel. Podobe obraza oseb je treba obdelati zlasti v primerih, ko je treba izdati potno listino EU za vrnitev. Za zagotavljanje pomoči državljanu brez predstavnštva, vključno z obrambo pravnih zahtevkov, je lahko izjemoma potrebna tudi obdelava osebnih podatkov, ki razkrivajo rasno ali etnično poreklo, politična mnenja, verska oziroma filozofska prepričanja ali članstvo v sindikatu, ali podatkov v zvezi s spolno usmerjenostjo. V nekaterih primerih je lahko za zagotavljanje konzularne pomoči potrebna tudi obdelava genskih podatkov, na primer pri zagotavljanju pomoči v primeru hudih nesreč, ki zahtevajo edinstveno identifikacijo nezmožne osebe, ali pri ugotavljanju očetovstva. Poleg tega bi lahko konzularni primeri, povezani z odvzemom prostosti ali pridržanjem, od pristojnih organov verjetno zahtevali obdelavo osebnih podatkov v zvezi s kazenskimi obsodbami in prekrški.
- (41) Pri obdelavi takih posebnih vrst osebnih podatkov bi morali pristojni organi držav članic ter institucije in organi Unije zagotoviti ustrezne in posebne ukrepe za zaščito interesov posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki. Kjer je mogoče, bi to morale vključevati šifriranje takih osebnih podatkov in posebno dodeljevanje pravic dostopa osebnju, ki ima dostop do določenih posebnih vrst osebnih podatkov.
- (42) Kadar zagotavljanje konzularne zaščite zahteva prenos osebnih podatkov državljanov Unije v tretje države ali mednarodne organizacije, kot so Združeni narodi, ki sodelujejo pri ukrepih za odzivanje na krizo, bi morali biti taki prenosi skladni s poglavjem V Uredbe (EU) 2016/679 in poglavjem V Uredbe (EU) 2018/1725.
- (43) Treba je nadalje določiti zaščitne ukrepe, ki se uporabljajo za obdelane osebne podatke, kot je najdaljše obdobje hrambe zbranih osebnih podatkov. Za zagotovitev, da se poberejo morebitni ustrezni stroški, je potrebno najdaljše obdobje hrambe 12 mesecev za državo članico ali institucije in organe Unije, ki nudijo pomoč, ter 24 mesecev za državo članico, katere državljanstvo ima zadevni državljan. Daljše obdobje hrambe, ki velja za državo članico, katere državljanstvo ima zadevni državljan, je potrebno tudi, da se preprečijo morebitne zlorabe ali druga goljufiva dejanja, tudi s strani oseb, ki večkrat zaprosijo za konzularno zaščito in poskušajo takšno ravnanje prikriti s prošnjami za pomoč konzularnih organov različnih držav

9 Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

članic. Nazadnje, kadar gre pri osebnih podatkih za kontaktne podatke javnih uslužbencev, kot so častni konzuli, bi bilo treba osebne podatke hraniti, dokler oseba ostane relevantna kontaktna oseba. Izbris osebnih podatkov prosilcev ne bi smel vplivati na sposobnost držav članic za spremljanje uporabe te direktive.

- (44) V skladu s členom 47 Listine mora imeti vsakdo, ki so mu kršene pravice, zagotovljene s pravom Unije, pravico do učinkovitega pravnega sredstva. Za izvajanje te temeljne pravice v okviru konzularne zaščite bi bilo treba Direktivi (EU) 2015/637 dodati določbo o pravnem sredstvu.
- (45) Direktivo (EU) 2015/637 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (46) Ker ciljev te direktive države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi potrebe po prilagoditvi obstoječih pravil na ravni Unije lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 PEU. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (47) V skladu s Skupno politično izjavo z dne 28. septembra 2011 držav članic in Komisije o obrazložitvenih dokumentih¹⁰ se države članice zavezujejo, da bodo v upravičenih primerih obvestilu o ukrepih za prenos priložile enega ali več dokumentov, v katerih se pojasni razmerje med elementi direktive in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec meni, da je posredovanje takih dokumentov v primeru te direktive upravičeno.
- (48) V skladu s členom 42(1) Uredbe (EU) 2018/1725 je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je mnenje podal XXXX¹¹ –

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Direktiva (EU) 2015/637 se spremeni:

- (1) člena 6 in 7 se nadomestita z naslednjim:

„Člen 6 Neobstoj predstavništva

1. Za namene te direktive država članica nima predstavništva v tretji državi, če v njej nima stalnega diplomatsko-konzularnega predstavništva ali če v njej nima diplomatsko-konzularnega predstavništva, ki bi dejansko lahko zagotovilo konzularno zaščito v konkretnem primeru.
2. Pri ugotavljanju, ali država članica nima diplomatsko-konzularnega predstavništva, ki bi dejansko lahko zagotovilo konzularno zaščito v konkretnem primeru, diplomatsko-konzularno predstavništvo, pri katerem državljani brez predstavništva zaprosi za konzularno zaščito, glede na lokalne okoliščine upošteva naslednja merila:
 - (a) težavnost varnega dostopa zadevnega državljanca do diplomatsko-konzularnega predstavništva države članice, katere državljanstvo ima, v

10 UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

11 UL C [...], [...], str. [...].

razumnem času oziroma dostopa tega predstavništva do zadevnega državljana, pri čemer bi bilo treba upoštevati naravo in nujnost zaprosene pomoči ter finančna sredstva, ki so državljanu na voljo;

- (b) morebitna zaprtja diplomatsko-konzularnega predstavništva države članice, katere državljanstvo ima državljan, tudi kadar v razumnem roku ni mogoče potrditi, da je diplomatsko-konzularno predstavništvo delujoče in dostopno;
 - (c) ali bi bila z napatitvijo državljana na diplomatsko-konzularno predstavništvo države članice, katere državljanstvo ima, verjetno ogrožena konzularna zaščita, zlasti če je zaradi nujnosti zadeve potrebno takojšnje ukrepanje zaprosenega diplomatsko-konzularnega predstavništva.
3. Pri ugotavljanju v skladu z odstavkom 2, ali ima država članica diplomatsko-konzularno predstavništvo, ki bi dejansko lahko zagotovilo konzularno zaščito v konkretnem primeru, se lahko obstoj častnega konzula države članice, katere državljanstvo ima državljan, upošteva le, če pomoč, za katero zaprosi državljan, spada med pristojnosti častnega konzula.

Člen 7

Dostop do konzularne zaščite in druge ureditve

1. Državljan brez predstavništva lahko zaprosijo za zaščito na diplomatsko-konzularnem predstavništvu katere koli države članice.
2. Brez poseganja v člen 2 lahko država članica stalno predstavlja drugo državo članico, diplomatsko-konzularna predstavništva držav članic pa po potrebi lahko sklenejo praktične ureditve glede delitve odgovornosti za zagotavljanje konzularne zaščite državljanom brez predstavništva.

V takih primerih diplomatsko-konzularno predstavništvo, na katerem državljan brez predstavništva zaprosi za konzularno zaščito in ki ni določeno kot pristojno v skladu s specifično obstoječo ureditvijo, prenese prošnjo državljana na ustrezno diplomatsko-konzularno predstavništvo, razen če bi bila konzularna zaščita s tem ogrožena, zlasti če je zaradi nujnosti zadeve potrebno takojšnje ukrepanje zaprosenega diplomatsko-konzularnega predstavništva.

3. Kadar krizne razmere privedejo do velikega števila prošenj za konzularno zaščito, se lahko diplomatsko-konzularna predstavništva držav članic v zadevni tretji državi ob podpori delegacije Unije dogovorijo o razdeljevanju prošenj na podlagi razpoložljivih zmogljivosti, razen če bi bila konzularna zaščita s tem ogrožena, zlasti če je zaradi nujnosti zadeve potrebno takojšnje ukrepanje zaprosenega diplomatsko-konzularnega predstavništva. O takšnem razdeljevanju se je mogoče tudi predhodno dogovoriti v okviru skupnega konzularnega kontingenčnega načrta iz člena 13 in lahko odstopa od praktičnih ureditev, ki so bile sklenjene v skladu z odstavkom 2.
4. Državljan brez predstavništva, ki zaprosijo za zaščito v skladu z odstavkom 1, se o morebitnem prenosu v skladu z odstavkom 2 ali 3 obvestijo.“;

(2) v členu 9 se točki (e) in (f) nadomestita z naslednjim:

„(e) pomoč, evakuacijo in repatriacijo v izrednih razmerah;

(f) če je treba izdati potno listino EU za vrnitev, vzpostavljeno z Direktivo (EU) 2019/997*.

* Direktiva Sveta (EU) 2019/997 z dne 18. junija 2019 o vzpostavitvi potne listine EU za vrnitev in razveljavitvi Sklepa 96/409/SZVP (UL L 163, 20.6.2019, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/997/oj>).“;

(3) člen 10 se spremeni:

(a) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Države članice Evropski službi za zunanje delovanje (ESZD) prek njene varne spletne strani uradno sporočijo podatke o zadevnih kontaktnih osebah na ministrstvih za zunanje zadeve.“;

(b) doda se naslednji odstavek 5:

„5. Kjer je to primerno in potrebno za zagotavljanje konzularne zaščite, lahko države članice v svoje ukrepe usklajevanja in sodelovanja vključijo častne konzule ter svoje varnostno in vojaško osebje, mednarodne organizacije ali diplomatske in konzularne organe tretjih držav.“;

(4) členi 11, 12 in 13 se nadomestijo z naslednjim:

*„Člen 11
Vloga delegacij Unije*

1. Delegacije Unije tesno sodelujejo in se usklajujejo z diplomatsko-konzularnimi predstavništvi držav članic, da bi prispevale k lokalnemu konzularnemu sodelovanju ter pripravljenosti in odzivanju na krize, zlasti z:
 - (a) zagotavljanjem razpoložljive logistične podpore, vključno s pisarniškimi prostori in organizacijskimi zmogljivostmi, kot je začasna namestitvev konzularnega osebja in skupnih konzularnih skupin iz člena 13a(2);
 - (b) olajševanjem izmenjave informacij med diplomatsko-konzularnimi predstavništvi držav članic;
 - (c) po potrebi olajševanjem izmenjave informacij z lokalnimi organi, diplomatskimi in konzularnimi organi tretjih držav ter mednarodnimi organizacijami;
 - (d) dajanjem na voljo splošnih informacij o pomoči, do katere so lahko upravičeni državljani brez predstavništva, zlasti o dogovorjenih praktičnih ureditvah, če obstajajo;
 - (e) predsedovanjem srečanjem o lokalnem konzularnem sodelovanju iz člena 12(2);
 - (f) usklajevanjem priprave skupnih konzularnih kontingenčnih načrtov iz člena 13 in dogovorov o njih;
 - (g) sodelovanjem v dejavnostih odzivanja na krize v skladu s členom 13a, po potrebi tudi z zagotavljanjem podpore vodilni državi.
2. Delegacije Unije podpirajo države članice pri zagotavljanju konzularne zaščite državljanom brez predstavništva v skladu s členom 5(10) Sklepa 2010/427/EU. Takšna podpora lahko vključuje izvajanje posameznih nalog konzularne

pomoči na zahtevo držav članic in v njihovem imenu. Država članica, ki nudi pomoč, in država članica, katere državljanstvo ima zadevni državljan, delegaciji Unije zagotovita vse ustrezne informacije v zadevnem primeru.

Člen 12

Lokalno konzularno sodelovanje

1. V vsaki tretji državi konzularni organi držav članic in delegacija Unije vzpostavijo lokalno konzularno sodelovanje.
2. Srečanja o lokalnem konzularnem sodelovanju vključujejo redne pogovore o:
 - (a) zaščiti in varnosti državljanov Unije ter drugih zadevah, ki so zanje pomembne;
 - (b) pripravi in posredovanju skupnih konzularnih demarš organom tretjih držav, kadar je to ustrezno;
 - (c) pripravi skupnih konzularnih kontingenčnih načrtov iz člena 13, dogovorih o njih in njihovem pregledu;
 - (d) organizaciji skupnih konzularnih vaj;
 - (e) praktičnih ureditvah iz člena 7(2) za zagotavljanje učinkovite zaščite državljanov brez predstavništva v zadevni tretji državi.
3. Razen če se konzularni organi držav članic dogovorijo drugače, srečanjem predseduje predstavnik delegacije Unije. Če delegacije Unije ni, srečanjem predseduje predstavnik države članice.

Člen 13

Pripravljenost na krize

1. V okviru lokalnega konzularnega sodelovanja iz člena 12 države članice in ESZD pripravijo skupen konzularni kontingenčni načrt za vsako tretjo državo in se o njem dogovorijo. Skupni konzularni kontingenčni načrt se letno posodablja in vsebuje:
 - (a) analizo konzularnih razmer v državi, vključno s pregledom diplomatsko-konzularnih predstavništev držav članic, oceno števila in lokacije državljanov Unije ter oceno tveganja najverjetnejših scenarijev, ki vplivajo na državljane Unije;
 - (b) skupne ureditve za pripravljenost na konzularne krize, vključno s komunikacijskimi kanali in stiki v okviru lokalnega konzularnega sodelovanja ter z lokalnimi organi in ustreznimi tretjimi državami;
 - (c) skupne ureditve za odzivanje na konzularne krize, vključno s postopki za izmenjavo informacij in komunikacijo v okviru lokalnega konzularnega sodelovanja in z državljani Unije, kriznimi srečanji, sodelovanjem z lokalnimi organi in ustreznimi tretjimi državami ter kriznimi ukrepi in ukrepi po krizi;
 - (d) kadar država članica prevzame vlogo vodilne države v določeni tretji državi, kot je navedeno v členu 13a(3), opis njenih odgovornosti;
 - (e) druge ustrezne informacije.

2. Za države, v katerih so prisotne delegacije Unije, te usklajujejo pripravo skupnih konzularnih kontingenčnih načrtov in dogovore o njih na podlagi prispevkov diplomatsko-konzularnih predstavništev držav članic v zadevni tretji državi in konzularnih organov držav članic brez predstavništva. Skupni konzularni kontingenčni načrti so na voljo vsem državam članicam, ESZD in službam Komisije.

V tretjih državah, kjer ni delegacije Unije, usklajevanje ob podpori ESZD opravi predsedujoči lokalnemu konzularnemu sodelovanju, dogovorjen v skladu s členom 12(3).

3. Države članice in delegacije Unije vsako leto izvedejo konzularne vaje za posodobitev in izboljšanje skupne lokalne pripravljenosti in odzivanja na konzularne krize.
4. Države članice v skladu z nacionalnim pravom svojim državljanom omogočajo, da se prijavijo pri pristojnih nacionalnih organih oziroma jih z ustreznimi sredstvi in orodji obvestijo o svojih potovanjih v tretje države ali prebivanju v tretjih državah.
5. Države članice si informacije o spremembah svojih nasvetov državljanom glede potovanj izmenjujejo v zgodnji fazi, zlasti v primeru kriznih razmer, in si prizadevajo zagotoviti doslednost glede ravni podanih nasvetov glede potovanj.“;

(5) v poglavju 2 se vstavi naslednji člen 13a:

*„Člen 13a
Odzivanje na krize*

1. Unija in države članice v primeru krize tesno sodelujejo za zagotovitev učinkovite pomoči državljanom brez predstavništva. Če je mogoče, se pravočasno obveščajo o razpoložljivih zmogljivostih za evakuacijo, tudi v primeru operacij, pri katerih se uporabljajo vojaška sredstva.
2. Državam članicam lahko po potrebi pomagajo skupne konzularne skupine, ki jih sestavljajo strokovnjaki iz držav članic, zlasti tistih brez predstavništva v tretji državi, ki jo je prizadela kriza, ter strokovnjaki ESZD in služb Komisije. Skupne konzularne skupine so na voljo za hitro napotitev v tretje države, ki jih prizadene konzularna kriza. Sodelovanje v skupnih konzularnih skupinah je prostovoljno.
3. Vodilna država, kjer obstaja, ali država članica oziroma države članice, ki usklajujejo pomoč, so pristojne za usklajevanje pomoči, ki jo prejmejo državljani brez predstavništva, ob pomoči drugih zadevnih držav članic, delegacije Unije in osrednje uprave ESZD. Države članice vodilni državi ali državi članici oziroma državam članicam, ki usklajujejo pomoč, zagotovijo vse ustrezne informacije v zvezi s svojimi državljani brez predstavništva, ki so navzoči v kriznih razmerah.
4. Države članice lahko pri zagotavljanju pomoči po potrebi prek Centra za usklajevanje nujnega odziva, vzpostavljenega s členom 7 Sklepa št. 1313/2013/EU v okviru mehanizma Unije na področju civilne zaščite, zaprosijo za podporo instrumentov Unije, kot so strukture ESZD za krizno upravljanje in njen Center za krizno odzivanje.“;

- (6) vstavi se naslednje poglavje 2a:

„POGLAVJE 2a INFORMIRANJE

Člen 13b

Predložitev in razširjanje informacij

1. Države članice Komisiji in visokemu predstavniku Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko vsaj enkrat letno predložijo naslednje informacije:
 - (a) posodobljene sezname kontaktnih podatkov svojih konzularnih mrež;
 - (b) sezname tretjih držav, v katerih jih zastopa druga država članica ali v katerih stalno zastopajo drugo državo članico v skladu s členom 7(2);
 - (c) praktične ureditve, sklenjene v skladu s členom 7(2);
 - (d) število državljanov brez predstavništva, ki jim je bila v preteklem letu zagotovljena konzularna zaščita iz člena 2, razčlenjeno po državljanstvu in tretji državi;
 - (e) število v preteklem letu predloženih in prejetih zahtevkov za povračilo stroškov v skladu s členoma 14 in 15.

Kadar se država članica v skladu s členom 2(2) odloči, da bo to direktivo uporabljala za konzularno zaščito, ki jo zagotavljajo častni konzuli, seznam iz točke (a) vključuje častne konzule in informacije o tem, v kolikšni meri so častni konzuli pristojni za zagotavljanje zaščite v določenem primeru, zlasti ali so pooblaščen za izdajanje potnih listin EU za vrnitev.

2. Države članice, službe Komisije in ESZD dajo informacije iz odstavka 1, točke (a), (b) in (c), na voljo javnosti na način, ki zagotavlja skladnost objavljenih informacij.
3. Države članice informacije iz odstavka 1 na zahtevo Komisije predložijo v strojno berljivi obliki.
4. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi določi posebno strojno berljivo obliko, v kateri je treba predložiti informacije iz odstavka 1. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 15a(2).

Člen 13c

Informiranje državljanov Unije

1. Države članice sprejmejo ukrepe za informiranje svojih državljanov o njihovi pravici iz člena 20(2), točka (c), PDEU. To lahko vključuje zlasti naslednje ukrepe:
 - (a) ponatis prvega stavka člena 23 PDEU v nacionalnih potnih listih;
 - (b) vključitev informacij o pravici do konzularne zaščite v nasvete glede potovanja in kampanje v zvezi s konzularno zaščito;
 - (c) sodelovanje v informacijskih kampanjah s ponudniki storitev potniškega prevoza in prometnimi vozlišči, ki ponujajo potovanja v tretje države.

2. Službe Komisije in ESZD prispevajo k informiranju državljanov Unije o njihovi pravici do konzularne zaščite.“;

(7) člena 14 in 15 se nadomestita z naslednjim:

*„Člen 14
Splošna pravila*

1. Stroški, ki jih zaračuna država članica, ki nudi pomoč, za zagotavljanje konzularne zaščite državljanom brez predstavništva, so enaki stroškom, ki bi jih zaračunala svojim državljanom.
2. Če državljan brez predstavništva državi članici, ki nudi pomoč, ob vložitvi prošnje za pomoč ne more plačati stroškov iz odstavka 1, lahko država članica, ki nudi pomoč, od državljana brez predstavništva zahteva, da podpiše zavezo o povrnitvi stroškov. Na tej podlagi lahko država članica, ki nudi pomoč, zadevnega državljana brez predstavništva pozove k plačilu teh stroškov po preteku štirih tednov od zagotovitve pomoči.

Nezmožnost plačila stroškov iz odstavka 1 ob vložitvi prošnje za pomoč ne vpliva na pravico državljana brez predstavništva do konzularne zaščite.

3. Če državljan brez predstavništva, ki mu je bila zagotovljena konzularna zaščita, ni plačal stroškov iz odstavka 1 niti ob vložitvi prošnje za pomoč niti po pozivu države članice, ki je nudila pomoč, v skladu z odstavkom 2, lahko država članica, ki je nudila pomoč, v 12 mesecih od datuma podpisa zaveze o povrnitvi stroškov iz odstavka 2 zahteva plačilo stroškov od države članice, katere državljanstvo ima zadevni državljan brez predstavništva.

Država članica, katere državljanstvo ima državljan brez predstavništva, te stroške povrne v razumnem roku, ki ni daljši od 12 mesecev od datuma zahtevka. Država članica, katere državljanstvo ima državljan brez predstavništva, lahko od zadevnega državljana brez predstavništva zahteva, da te stroške povrne.

4. Kadar je konzularna zaščita, ki jo prejme državljan brez predstavništva, povezana z neobičajno visokimi, vendar nujnimi in upravičenimi potnimi stroški, stroški nastanitve ali prevajalskimi stroški za diplomatske ali konzularne organe, lahko država članica, ki je nudila pomoč, v 12 mesecih od zagotovitve pomoči zahteva povrnitev takih stroškov neposredno od države članice, katere državljanstvo ima državljan brez predstavništva, slednja pa stroške povrne v razumnem roku, ki ni daljši od 12 mesecev.
5. Države članice delegacijam Unije povrnejo njihove stroške podpore pri zagotavljanju konzularne zaščite državljanom brez predstavništva. V tem primeru se s povračilom stroškov s strani države članice, katere državljanstvo ima zadevni državljan, zagotovi, da se podpora delegacij Unije zagotavlja na način, ki je nevtralen glede virov.
6. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi določi standardne obrazce, ki se uporabljajo za zavezo o povrnitvi stroškov iz odstavka 2 in za povračilo stroškov s strani države članice, katere državljanstvo ima državljan brez predstavništva, iz odstavka 3. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 15a(2).

Člen 15

Poenostavljeni postopek v kriznih razmerah

1. V kriznih razmerah, razen če je državljan brez predstavništva stroške zagotovljene podpore že povrnil neposredno, lahko država članica, ki je nudila pomoč, zahteva povračilo stroškov od države članice, katere državljanstvo ima državljan brez predstavništva, tudi če državljan brez predstavništva ni podpisal zaveze o povrnitvi stroškov v skladu s členom 14(2). To državi članici, katere državljanstvo ima državljan brez predstavništva, ne preprečuje, da od zadevnega državljana brez predstavništva zahteva povrnitev stroškov na podlagi nacionalnih pravil.
2. Država članica, ki je nudila pomoč, lahko od države članice, katere državljanstvo ima državljan brez predstavništva, zahteva, da stroške iz odstavka 1 povrne v sorazmernem znesku, tako da se celoten znesek dejanskih stroškov deli s številom državljanov, ki so prejeli pomoč.
3. Kadar v kriznih razmerah iz odstavka 1 ni mogoče ali praktično izvedljivo razlikovati med državljani s predstavništvom in državljani brez predstavništva ter kadar možnost zagotavljanja pomoči državljanom brez predstavništva zahteva ali pomeni tudi pomoč državljanom, ki morda imajo predstavništvo, se postopek iz odstavkov 1 in 2 uporablja tudi za konzularno zaščito, ki jo država članica, ki nudi pomoč, v kriznih razmerah zagotovi državljanom druge države članice.
4. Odstavki 1, 2 in 3 se uporabljajo tudi v primerih, ko državo članico pri zagotavljanju konzularne zaščite podpira delegacija Unije. V tem primeru se s povračilom stroškov s strani države članice, katere državljanstvo ima zadevni državljan, zagotovi, da se podpora delegacij Unije zagotavlja na način, ki je nevtralen glede virov.
5. Povračila, ki se zahtevajo v skladu z odstavki 1, 2 in 3, se upoštevajo pri določanju morebitnega prispevka mehanizma Unije na področju civilne zaščite v skladu s Sklepom št. 1313/2013/EU za zagotavljanje podpore na področju civilne zaščite za konzularno pomoč državljanom Unije ob nesrečah v tretjih državah.“;

(8) v poglavju 4 se vstavi naslednji člen 15 a:

„Člen 15a

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta*.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

* Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).“;

(9) vstavita se naslednja člena 16a in 16b:

„Člen 16a
Varstvo osebnih podatkov

1. Za namene te direktive pristojni organi držav članic obdelujejo osebne podatke samo za:
 - (a) posredovanje prošnje osebe, ki zaproša za konzularno zaščito v skladu s členom 3 ali členom 7;
 - (b) preverjanje istovetnosti osebe, ki zaproša za konzularno zaščito v skladu s postopkom iz člena 8;
 - (c) zagotovitev konzularne zaščite tej osebi, zlasti z zagotavljanjem oblik pomoči iz člena 9;
 - (d) sodelovanje, usklajevanje in zagotavljanje podpore v skladu s členom 10, členom 11, členom 13(1) in členom 13a;
 - (e) zagotavljanje kontaktnih podatkov iz člena 10(4) in člena 13b(1);
 - (f) obravnavo zahtevkov za finančno povračilo stroškov v zvezi s konzularno zaščito, zagotovljeno v skladu s členoma 14 in 15.
2. Institucije in organi Unije v smislu Uredbe (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta* za namene te direktive obdelujejo osebne podatke le, kadar je to potrebno za opravljanje nalog iz člena 10(1), člena 11, člena 13 in člena 13a, za obdelavo informacij, prejetih v skladu s členom 10(4) in členom 13b(1), ali za obdelavo zahtevkov za finančno povračilo v skladu s členom 14(5) in členom 15(4).
3. Pri obdelavi osebnih podatkov v skladu z odstavkoma 1 in 2 se pristojni organi držav članic ter institucije in organi Unije v okviru svojih dejavnosti na podlagi te direktive štejejo za upravljavce iz člena 4(7) Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta** oziroma člena 3(8) Uredbe (EU) 2018/1725.
4. Osebni podatki, obdelani v skladu z odstavkoma 1 in 2, so omejeni na to, kar je potrebno za opravljanje nalog iz navedenih odstavkov, kot so identiteta osebe, ki potrebuje konzularno zaščito, in okoliščine konzularnega primera.
5. Pristojni organi držav članic ter institucije in organi Unije lahko obdelujejo osebne podatke, ki razkrivajo rasno ali etnično poreklo, politična mnenja, verska oziroma filozofska prepričanja ali članstvo v sindikatu, genske podatke, biometrične podatke za namene edinstvene identifikacije posameznika, zdravstvene podatke, podatke v zvezi s spolnim življenjem oziroma spolno usmerjenostjo ali osebne podatke v zvezi s kazenskimi obsodbami in prekrški osebe, ki potrebuje konzularno zaščito, kadar je to nujno potrebno za opravljanje nalog iz členov 9, 10, 11 in 13a v zvezi s to osebo.
6. Pri obdelavi osebnih podatkov iz odstavka 5 pristojni organi držav članic ter institucije in organi Unije zagotovijo ustrezne in posebne ukrepe za zaščito interesov posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki. Uvedejo tudi notranje politike ter sprejmejo potrebne tehnične in organizacijske ukrepe za preprečevanje nepooblaščenega dostopa do takih osebnih podatkov in njihovega posredovanja.

7. Za namene te direktive pristojni organi držav članic prenesajo osebne podatke v tretjo državo ali mednarodno organizacijo samo za opravljanje nalog iz členov 9, 10 in 13a ter v skladu s poglavjem V Uredbe (EU) 2016/679.

Za namene te direktive institucije in organi Unije prenesajo osebne podatke v tretjo državo ali mednarodno organizacijo samo za opravljanje nalog iz člena 10(1), člena 11 in člena 13a ter v skladu s poglavjem V Uredbe (EU) 2018/1725.

8. Država članica, ki nudi pomoč, država članica, katere državljanstvo ima zadevni državljan, ter, kadar je to ustrezno, institucije in organi Unije hranijo osebne podatke osebe, ki je prejela pomoč, le toliko časa, kolikor je potrebno za opravljanje nalog iz odstavkov 1 in 2. V vsakem primeru država članica, ki nudi pomoč, ter institucije in organi Unije te osebne podatke hranijo največ 12 mesecev, država članica, katere državljanstvo ima zadevni državljan, pa največ 24 mesecev od dneva pridobitve. Kontaktni podatki, izmenjani v skladu s členom 10(4) in členom 13b(1), se hranijo le, dokler osebe opravljajo zadevno funkcijo.

Osebni podatki se izbrišejo čim prej po zaključku nalog iz odstavka 1 oziroma 2, najpozneje pa ob izteku obdobja hrambe iz prvega pododstavka.

Člen 16b

Pravno sredstvo

Države članice zagotovijo, da imajo državljani brez predstavnštva v primeru kršitve njihovih pravic iz te direktive na voljo učinkovito pravno sredstvo v skladu z nacionalnim pravom.

* Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

** Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).“;

- (10) v členu 19 se doda naslednji odstavek 3:

„3. Komisija ne prej kot *[osem let po roku za prenos Direktive o spremembah]* ovrednoti to direktivo in predloži poročilo o glavnih ugotovitvah Evropskemu parlamentu in Svetu.

Države članice Komisiji predložijo potrebne informacije za pripravo navedenega poročila.“;

- (11) prilogi I in II se črtata.

Člen 2

Člen 5(3) Direktive (EU) 2019/997 se nadomesti z naslednjim:

„3. Kadar prosilci ob predložitvi vloge državi članici, ki nudi pomoč, ne morejo plačati veljavnih pristojbin, se uporabljata člen 14(2) in (3) ter člen 15 Direktive (EU) 2015/637.“.

Člen 3

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do *[dve leti po začetku veljavnosti]*. Komisiji takoj sporočijo besedilo teh predpisov.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 4

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 5

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

*Za Svet
predsednik*

OCENA FINANČNIH POSLEDIC ZAKONODAJNEGA PREDLOGA

1. OKVIR PREDLOGA/POBUDE

1.1. Naslov predloga/pobude

1.2. Zadevna področja

1.3. Ukrep, na katerega se predlog/pobuda nanaša

1.4. Cilji

1.4.1. Splošni cilji

1.4.2. Specifični cilji

1.4.3. Pričakovani rezultati in posledice

1.4.4. Kazalniki smotrnosti

1.5. Utemeljitev predloga/pobude

1.5.1. Potrebe, ki jih je treba zadovoljiti kratkoročno ali dolgoročno, vključno s podrobno časovnico za uvajanje ustreznih ukrepov za izvajanje pobude

1.5.2. Dodana vrednost ukrepanja Unije (ki je lahko posledica različnih dejavnikov, npr. boljšega usklajevanja, pravne varnosti, večje učinkovitosti ali dopolnjevanja). Za namene te točke je „dodana vrednost ukrepanja Unije“ vrednost, ki izhaja iz ukrepanja Unije in predstavlja dodatno vrednost poleg tiste, ki bi jo sicer ustvarile države članice same.

1.5.3. Spoznanja iz podobnih izkušenj v preteklosti

1.5.4. Skladnost z večletnim finančnim okvirom in možne sinergije z drugimi ustreznimi instrumenti

1.5.5. Ocena različnih razpoložljivih možnosti financiranja, vključno z možnostmi za prerazporeditev

1.6. Trajanje predloga/pobude in finančnih posledic

1.7. Načrtovani način(-i) izvrševanja proračuna

2. UKREPI UPRAVLJANJA

2.1. Pravila o spremljanju in poročanju

2.2. Upravljavski in kontrolni sistemi

2.2.1. Utemeljitev načinov upravljanja, mehanizmov financiranja, načinov plačevanja in predlagane strategije kontrol

2.2.2. Podatki o ugotovljenih tveganjih in vzpostavljenih sistemih notranjih kontrol za njihovo zmanjševanje

2.2.3. Ocena in utemeljitev stroškovne učinkovitosti kontrol (razmerje „stroški kontrol ÷ vrednost z njimi povezanih upravljanjih sredstev“) ter ocena pričakovane stopnje tveganja napake (ob plačilu in ob zaključku)

2.3. Ukrepi za preprečevanje goljufij in nepravilnosti

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA/POBUDE

- 3.1. Zadevni razdelki večletnega finančnega okvira in odhodkovne proračunske vrstice**
- 3.2. Ocenjene finančne posledice predloga za odobritve**
 - 3.2.1. Povzetek ocenjenih posledic za odobritve za poslovanje*
 - 3.2.2. Ocenjene realizacije, financirane z odobritvami za poslovanje*
 - 3.2.3. Povzetek ocenjenih posledic za upravne odobritve*
 - 3.2.3.1. Ocenjene potrebe po človeških virih*
 - 3.2.4. Skladnost z veljavnim večletnim finančnim okvirom*
 - 3.2.5. Udeležba tretjih oseb pri financiranju*
- 3.3. Ocenjene posledice za prihodke**

1. OKVIR PREDLOGA/POBUDE

1.1. Naslov predloga/pobude

Predlog direktive Sveta o spremembi Direktive (EU) 2015/637 o ukrepih za usklajevanje in sodelovanje, potrebnih za lažje zagotavljanje konzularne zaščite državljanom Unije brez predstavništva v tretjih državah, ter Direktive (EU) 2019/997 o vzpostavitvi potne listine EU za vrnitev

1.2. Zadevna področja

Konzularna zaščita

1.3. Ukrep, na katerega se predlog/pobuda nanaša

Nov ukrep

Nov ukrep na podlagi pilotnega projekta / pripravljalnega ukrepa³⁸

Podaljšanje obstoječega ukrepa

Združitev ali preusmeritev enega ali več ukrepov v drug/nov ukrep

1.4. Cilji

1.4.1. Splošni cilj

Glavni splošni cilj politične pobude je izboljšati uveljavljanje pravice do konzularne zaščite.

1.4.2. Specifični cilji

Specifični cilj št. 1

Povečati pravno varnost za državljane Unije v zvezi s področjem uporabe pravice do konzularne zaščite.

Specifični cilj št. 2

Zagotoviti jasno razdelitev vlog ter mehanizme usklajevanja in sodelovanja med državami članicami in delegacijami Unije, tudi v kriznih razmerah.

Specifični cilj št. 3

Izboljšati informiranje in komunikacijo z državljani Unije brez predstavništva.

Specifični cilj št. 4

Povečati učinkovitost in uporabo postopkov za finančno povračilo stroškov.

1.4.3. Pričakovani rezultati in posledice

Navedite, kakšne učinke naj bi imel(-a) predlog/pobuda za upravičence/ciljne skupine.

Pričakuje se, da bodo učinki tega predloga prilagodili okvir konzularne zaščite sedanjim in prihodnjim izzivom ter bodo torej pozitivni v primerjavi s sedanjim stanjem. Pojasnitev opredelitve pojma „državljan brez predstavništva“ bo prinesla večjo pravno varnost, kar bo privedlo do učinkovitejše konzularne pomoči državljanom Unije. Okrepljena podporna vloga delegacij Unije in jasnejša razdelitev nalog med državami članicami in delegacijami Unije na srečanjih o lokalnem

38 Po členu 58(2)(a) oz. (b) finančne uredbe.

sodelovanju naj bi privedla do večje pravne varnosti in učinkovitosti pravil Direktive, ki se uporabljajo v kriznih in nekriznih razmerah. Z učinkovitejšim in bolj gladkim usklajevanjem bi se izboljšala pomoč državljanom Unije, zlasti v kriznih razmerah, pri čemer bi se kar najbolje izkoristila vsa temu namenjena sredstva Unije. Iz okrepljenega sodelovanja med konzularnimi mrežami držav članic in Unijo pa bo izhajalo tudi učinkovitejše in doslednejše komuniciranje z državljani Unije o konzularnih zadevah. Več registracij državljanov v tujini bo državam članicam omogočilo, da jim bodo lahko bolje pomagale.

Nazadnje pa bodo s poenostavitvijo in zmanjšanjem sedanjega upravnega bremena tako za državo članico, ki nudi pomoč, kot za državo članico, katere državljanstvo ima državljan, postali postopki za finančno povračilo stroškov bolj uporabni. Poleg tega bo razširitev mehanizma povračil na delegacije Unije zapolnila vrzel, ki ovira njihovo praktično podporo državam članicam pri zagotavljanju pomoči državljanom Unije.

Celovitejši pregled posledic pobude je na voljo v oceni učinka, priloženi predlogu.

1.4.4. *Kazalniki smotrnosti*

Navedite, s katerimi kazalniki se bodo spremljali napredek in dosežki.

Specifični cilj št. 1

- Število državljanov Unije brez predstavnštva, ki so prejeli pomoč.
- Število prejetih pritožb in sodnih postopkov, ki so jih sprožili državljani Unije brez predstavnštva v zvezi s kršitvami njihove pravice do konzularne zaščite.

Specifični cilj št. 2

- Število organiziranih vaj za lokalno konzularno usklajevanje.
- Število in vrsta prošenj organov držav članic za podporo delegacij Unije.

Specifični cilj št. 3

- Raven ozaveščenosti državljanov Unije o njihovi pravici do konzularne zaščite.
- Število državljanov, ki prijavijo svoje prebivanje v tujini ali potovanje v tujino.
- Število kampanj ozaveščanja in drugih ukrepov s podobnim namenom, organiziranih na nacionalni ravni.

Specifični cilj št. 4

- Število vloženih in prejetih zahtevkov za povračilo stroškov.
- Povprečni čas od predložitve zahtevka do izplačila.
- Število primerov, v katerih povračilo ni bilo zaključeno.

1.5. Utemeljitev predloga/pobude

1.5.1. Potrebe, ki jih je treba zadovoljiti kratkoročno ali dolgoročno, vključno s podrobno časovnico za uvajanje ustreznih ukrepov za izvajanje pobude

Začasno časovnico izvajanja je mogoče ponazoriti tako:

Leto 2024: začetek veljavnosti direktive.

Leto 2026: prenos in uporaba s strani držav članic.

- 1.5.2. *Dodana vrednost ukrepanja Unije (ki je lahko posledica različnih dejavnikov, npr. boljšega usklajevanja, pravne varnosti, večje učinkovitosti ali dopolnjevanja). Za namene te točke je „dodana vrednost ukrepanja Unije“ vrednost, ki izhaja iz ukrepanja Unije in predstavlja dodatno vrednost poleg tiste, ki bi jo sicer ustvarile države članice same.*

Kot je že navedeno v oceni učinka, priloženi predlogu Komisije, na podlagi katerega je bila sprejeta Direktiva (EU) 2015/637³⁹, se določitev skupnih standardov Unije, zaščitnih ukrepov in jasnih postopkov za sodelovanje in usklajevanje v zvezi z državljani brez predstavništva lažje doseže na ravni Unije. Utemeljitev v zvezi s subsidiarnostjo iz navedene ocene učinka ostajajo veljavne. Pravica do konzularne zaščite ostaja čezmejno vprašanje in sestavni del državljanstva Unije, ki zahteva sodelovanje in usklajevanje na ravni Unije.

Komisija je od izteka roka za prenos Direktive (EU) 2015/637 leta 2018 pozorno spremljala izvajanje navedene direktive in ugotovila, da so potrebni nadaljnji ukrepi na ravni Unije. Brez pravočasnega in učinkovitega ukrepanja Unije bi težave in vzroki, opisani v oceni učinka, priloženi temu predlogu, še naprej ovirali učinkovito uveljavljanje pravice do konzularne zaščite.

Brez ukrepanja na ravni Unije bi bila učinkovitost pravic državljanov Unije v zvezi s konzularno zaščito še naprej ogrožena, dodana vrednost delegacij Unije v zvezi s tem pa bi ostala neizkoriščena.

Zlasti spodbujanje sodelovanja pri podpori državljanom Unije, ki potrebujejo pomoč v tujini, je mogoče doseči le z usklajenim posredovanjem Unije. Unija ter zlasti ESZD in Komisija (Generalni direktorat za evropsko civilno zaščito in evropske operacije humanitarne pomoči, GD ECHO) so primerne za prevzem take usklajevalne vloge na način in v obsegu, ki ju države članice ne bi mogle doseči na lastno pobudo.

- 1.5.3. *Spoznanja iz podobnih izkušenj v preteklosti*

Komisija je 2. septembra 2022 objavila poročilo o izvajanju in uporabi Direktive (EU) 2015/637.

Poročilo je pokazalo, da je bila Direktiva (EU) 2015/637 pri doseganju svojega cilja poenostavitve uresničevanja pravic državljanov Unije v zvezi s konzularno zaščito v tretjih državah, v katerih država članica, katere državljani so, nima predstavništva, večinoma učinkovita.

Vendar je v poročilu navedeno, da so krize, zaradi katerih se zaprosi za konzularno zaščito, vse številčnejše in obsežnejše. Pandemija COVID-19 (najobsežnejša in najbolj kompleksna doslej), kriza v Afganistanu, ruska vojna agresija proti Ukrajini, konflikt v Sudanu, repatriacije iz Izraela in Gaze ter druge podobne krize so zagotovile okvir za opredelitev vrzeli in razmislek o tem, kako okrepiti pravico državljanov Unije do konzularne zaščite.

V poročilu je bilo ugotovljeno, da bi bilo ukrepe mogoče pojasniti in poenostaviti, da se nadalje olajša zagotavljanje konzularne zaščite državljanom brez predstavništva, vključno s povečanjem pravne varnosti glede upravičencev in zagotavljanjem take zaščite ne glede na to, kje na svetu so. Poleg tega bi se lahko razmislilo o boljšem

39 [SEC\(2011\) 1556 final](#).

zagotavljanju informacij in usklajevanju obveščanja. Ugotovljeno je bilo tudi, da bi bilo treba za pripravljenost na krize bolj uporabljati mehanizme predvidevanja, zlasti ob upoštevanju škode za posameznika, ki je lahko posledica neuspešnega zagotavljanja zadostne konzularne zaščite. Nadalje, uradna vloga delegacij Unije ter njihovo usklajevanje in sodelovanje z državami članicami bi lahko boljše izražali dejansko stanje njihovega dela na terenu, kar bi nudilo večjo pravno varnost.

1.5.4. Skladnost z večletnim finančnim okvirom in možne sinergije z drugimi ustreznimi instrumenti

Ta predlog je usklajen z mehanizmom Unije na področju civilne zaščite, vzpostavljenim s Sklepom št. 1313/2013/EU.

1.5.5. Ocena različnih razpoložljivih možnosti financiranja, vključno z možnostmi za prerazporeditev

Potrebni stroški se bodo financirali iz obstoječih proračunskih sredstev.

1.6. Trajanje predloga/pobude in finančnih posledic

Časovno omejeno

- od [D. MMMM] LLLL do [D. MMMM] LLLL,
- finančne posledice med letoma LLLL in LLLL za odobritve za prevzem obveznosti ter med letoma LLLL in LLLL za odobritve plačil.

Časovno neomejeno

- izvajanje z obdobjem uvajanja med letoma 2024 in 2026,
- ki mu sledi izvajanje v celoti.

1.7. Načrtovani način(-i) izvrševanja proračuna

Neposredno upravljanje – Komisija:

- z lastnimi službami, vključno s svojim osebjem v delegacijah Unije,
- prek izvajalskih agencij.

Deljeno upravljanje z državami članicami.

Posredno upravljanje, tako da se naloge izvrševanja proračuna poverijo:

- tretjim državam ali organom, ki jih te imenujejo,
- mednarodnim organizacijam in njihovim agencijam (navedite),
- EIB in Evropskemu investicijskemu skladu,
- organom iz členov 70 in 71 finančne uredbe,
- subjektom javnega prava,
- subjektom zasebnega prava, ki opravljajo javne storitve, kolikor imajo ti subjekti ustrezna finančna jamstva,
- subjektom zasebnega prava države članice, ki so pooblaščenim za izvajanje javno-zasebnih partnerstev in ki imajo ustrezna finančna jamstva,
- organom ali osebam, pooblaščenim za izvajanje določenih ukrepov SZVP na podlagi naslova V PEU in opredeljenim v zadevnem temeljnem aktu.
- *Pri navedbi več kot enega načina upravljanja je treba to natančneje obrazložiti v oddelku „opombe“.*

Opombe

--

2. UKREPI UPRAVLJANJA

2.1. Pravila o spremljanju in poročanju

Navedite pogostost in pogoje.

Direktiva bo ocenjena osem let po izteku roka za njen prenos. Komisija bo o ugotovitvah poročala Evropskemu parlamentu in Svetu.

2.2. Upravljavski in kontrolni sistemi

2.2.1. Utemeljitev načinov upravljanja, mehanizmov financiranja, načinov plačevanja in predlagane strategije kontrol

Ta predlog ne spreminja načina upravljanja, mehanizmov financiranja, načinov plačevanja ali strategije kontrol, ki so že uvedeni in jih uporablja Komisija.

2.2.2. Podatki o ugotovljenih tveganjih in vzpostavljenih sistemih notranjih kontrol za njihovo zmanjševanje

Ta ocena finančnih posledic zakonodajnega predloga se nanaša na odhodke za zaposlene. Uporabljajo se standardna tveganja in sistemi kontrol za to vrsto odhodkov.

2.2.3. Ocena in utemeljitev stroškovne učinkovitosti kontrol (razmerje „stroški kontrol ÷ vrednost z njimi povezanih upravljanih sredstev“) ter ocena pričakovane stopnje tveganja napake (ob plačilu in ob zaključku)

Ta pobuda ne vpliva na stroškovno učinkovitost obstoječih kontrol Komisije.

2.3. Ukrepi za preprečevanje goljufij in nepravilnosti

Navedite obstoječe ali načrtovane preprečevalne in zaščitne ukrepe, npr. iz strategije za boj proti goljufijam.

Ta ocena finančnih posledic zakonodajnega predloga se nanaša na odhodke za zaposlene. Uporabljajo se standardna pravila za to vrsto odhodkov.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA/POBUDE

3.1. Zadevni razdelki večletnega finančnega okvira in odhodkovne proračunske vrstice

- Obstoječe proračunske vrstice

Po vrstnem redu razdelkov večletnega finančnega okvira in proračunskih vrstic

Razdelek večletnega finančnega okvira	Proračunska vrstica	Vrsta odhodkov	Prispevek			
	številka	dif./nedif. ⁴⁰	držav Efte ⁴¹	držav kandidatk in potencialnih kandidat ⁴²	drugih tretjih držav	drugi namenski prejemki
	[XX YY YY YY]	dif./nedif.	DA/NE	DA/NE	DA/NE	DA/NE

- Zahtevane nove proračunske vrstice

Po vrstnem redu razdelkov večletnega finančnega okvira in proračunskih vrstic

Razdelek večletnega finančnega okvira	Proračunska vrstica	Vrsta odhodkov	Prispevek			
	številka	dif./nedif.	držav Efte	držav kandidatk in potencialnih kandidat	drugih tretjih držav	drugi namenski prejemki
	[XX YY YY YY]		DA/NE	DA/NE	DA/NE	DA/NE

40 Dif. = diferencirana sredstva / nedif. = nediferencirana sredstva.

41 Efta: Evropsko združenje za prosto trgovino.

42 Države kandidatke in po potrebi potencialne kandidatke z Zahodnega Balkana.

3.2. Ocenjene finančne posledice predloga za odobritve

3.2.1. Povzetek ocenjenih posledic za odobritve za poslovanje

- Za predlog/pobudo niso potrebne odobritve za poslovanje.
- Za predlog/pobudo so potrebne odobritve za poslovanje, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Razdelek večletnega finančnega okvira	številka	
--	----------	--

GD <.....>			Leto N ⁴³	Leto N+1	Leto N+2	Leto N+3	Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)			SKUPAJ
○ Odobritve za poslovanje										
Proračunska vrstica ⁴⁴	obveznosti	(1a)								
	plačila	(2a)								
Proračunska vrstica	obveznosti	(1b)								
	plačila	(2b)								
Odobritve za upravne zadeve, ki se financirajo iz sredstev določenih programov ⁴⁵										
Proračunska vrstica		(3)								
Odobritve za GD <.....> SKUPAJ	obveznosti	= 1a + 1b + 3								
	plačila	= 2a								

43 Leto N je leto začetka izvajanja predloga/pobude. Nadomestite „N“ s pričakovanim prvim letom izvajanja (na primer: 2021). Naredite isto za naslednja leta.

44 Po uradni proračunski nomenklaturi.

45 Tehnična in/ali upravna pomoč ter odhodki za podporo izvajanja programov in/ali ukrepov EU (prej vrstice BA), posredne raziskave, neposredne raziskave.

		+ 2b								
		+ 3								

○ Odobritve za poslovanje SKUPAJ	obveznosti	(4)								
	plačila	(5)								
○ Odobritve za upravne zadeve, ki se financirajo iz sredstev določenih programov, SKUPAJ		(6)								
Odobritve iz RAZDELKA <...> večletnega finančnega okvira SKUPAJ	obveznosti	= 4 + 6								
	plačila	= 5 + 6								

Če ima predlog/pobuda posledice za več razdelkov za poslovanje, ponovite zgornji odsek:

○ Odobritve za poslovanje SKUPAJ (vsi razdelki za poslovanje)	obveznosti	(4)								
	plačila	(5)								
Odobritve za upravne zadeve, ki se financirajo iz sredstev določenih programov, SKUPAJ (vsi razdelki za poslovanje)		(6)								
Odobritve iz RAZDELKOV od 1 do 6 večletnega finančnega okvira SKUPAJ (referenčni znesek)	obveznosti	= 4 + 6								
	plačila	= 5 + 6								

Razdelek večletnega finančnega okvira	7	„Upravni odhodki“
--	----------	-------------------

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

		Leto 2026	Leto 2027	SKUPAJ (v sedanjem večletnem finančnem okviru ⁴⁶)
GD JUST				
○ Človeški viri		0,043	0,014	0,057
○ Drugi upravni odhodki				
GD JUST SKUPAJ	odobritve	0,043	0,014	0,057
ESZD				
○ Človeški viri				
○ Drugi upravni odhodki		0,038	0,038	0,076
ESZD SKUPAJ	odobritve	0,038	0,038	0,076
Odobritve iz RAZDELKA 7 večletnega finančnega okvira SKUPAJ	(obveznosti skupaj = plačila skupaj)	0,081	0,052	0,133

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

		2026	2027	SKUPAJ
Odobritve iz RAZDELKOV od 1 do 7	obveznosti	0,081	0,052	0,133

⁴⁶ Prihodnje finančne posledice te pobude za obdobje po letu 2027 ne posegajo v večletni finančni okvir po letu 2027.

večletnega finančnega okvira SKUPAJ	plačila	0,081	0,052	0,133
---	---------	--------------	--------------	--------------

3.2.2. Ocenjene realizacije, financirane z odobritvami za poslovanje

odobritve za prevzem obveznosti v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Cilji in realizacije ↓	vrsta ⁴⁷	povprečni stroški	Leto N		Leto N+1		Leto N+2		Leto N+3		Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)						SKUPAJ			
			REALIZACIJE																	
			število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški
SPECIFIČNI CILJ št. 1 ⁴⁸ ...																				
– realizacija																				
– realizacija																				
– realizacija																				
Seštevek za specifični cilj št. 1																				
SPECIFIČNI CILJ št. 2 ...																				
– realizacija																				
Seštevek za specifični cilj št. 2																				
SKUPAJ																				

47 Realizacije so dobavljeni proizvodi in opravljene storitve (npr. število financiranih izmenjav študentov, število kilometrov novozgrajenih cest ...).

48 Kakor je opisan v točki 1.4.2 „Specifični cilji ...“.

3.2.3. Povzetek ocenjenih posledic za upravne odobritve

- Za predlog/pobudo niso potrebne odobritve za upravne zadeve.
- Za predlog/pobudo so potrebne odobritve za upravne zadeve, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

	2026	2027	SKUPAJ
--	------	------	--------

RAZDELEK 7 večletnega finančnega okvira			
Človeški viri	0,043	0,014	0,057
Drugi upravni odhodki	0,038	0,038	0,076
Seštevek za RAZDELEK 7 večletnega finančnega okvira	0,081	0,052	0,133

Odobritve zunaj RAZDELKA 7⁴⁹ večletnega finančnega okvira			
Človeški viri			
Drugi upravni odhodki			
Seštevek za odobritve zunaj RAZDELKA 7 večletnega finančnega okvira			

SKUPAJ	0,081	0,052	0,133
---------------	--------------	--------------	--------------

Potrebe po odobritvah za človeške vire in druge upravne odhodke se krijejo z odobritvami GD, ki so že dodeljene za upravljanje ukrepa in/ali so bile prerazporejene znotraj GD, po potrebi skupaj z dodatnimi viri, ki se lahko pristojnemu GD dodelijo v postopku letne dodelitve virov glede na proračunske omejitve.

49 Tehnična in/ali upravna pomoč ter odhodki za podporo izvajanja programov in/ali ukrepov EU (prej vrstice BA), posredne raziskave, neposredne raziskave.

3.2.3.1. Ocenjene potrebe po človeških virih

- Za predlog/pobudo niso potrebni človeški viri.
- Za predlog/pobudo so potrebni človeški viri, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

*ocena, izražena v ekvivalentu polnega delovnega časa**

		2026	2027
20 01 02 01 (sedež in predstavništva Komisije)		0,25	0,083
20 01 02 03 (delegacije)			
01 01 01 01 (posredne raziskave)			
01 01 01 11 (neposredne raziskave)			
Druge proračunske vrstice (navedite)			
20 02 01 (PU, NNS, ZU iz splošnih sredstev)			
20 02 03 (PU, LU, NNS, ZU in MSD na delegacijah)			
XX 01 xx yy zz ⁵⁰	– na sedežu		
	– na delegacijah		
01 01 01 02 (PU, NNS, ZU za posredne raziskave)			
01 01 01 12 (PU, NNS, ZU za neposredne raziskave)			
Druge proračunske vrstice (navedite)			
SKUPAJ		0,25	0,083

* Upravni odhodki za zaposlene iz razdelka 7 se nanašajo na en EPDČ za tri mesece v prvem letu izvajanja, zatem pa en mesec na leto v GD JUST. Zato ocena potrebnih človeških virov znaša manj kot 1 ekvivalent polnega delovnega časa.

Konzularna zaščita je zadevno področje ali naslov v proračunu.

Potrebe po človeških virih se krijejo z osebjem GD, ki je že dodeljeno za upravljanje ukrepa in/ali je bilo prerazporejeno znotraj GD, po potrebi skupaj z dodatnimi viri, ki se lahko pristojnemu GD dodelijo v postopku letne dodelitve virov glede na proračunske omejitve.

Opis nalog:

Uradniki in začasni uslužbenci	Zbiranje in razširjanje informacij, prejetih od držav članic, na spletnem mestu Komisije.
Zunanji sodelavci	

50 Dodatna zgornja meja za zunanje sodelavce v okviru odobritev za poslovanje (prej vrstice BA).

3.2.4. Skladnost z veljavnim večletnim finančnim okvirom

Predlog/pobuda:

- se lahko v celoti financira s prerazporeditvijo znotraj zadevnega razdelka večletnega finančnega okvira;
- zahteva uporabo nedodeljene razlike do zgornje meje v zadevnem razdelku večletnega finančnega okvira in/ali uporabo posebnih instrumentov, kot so opredeljeni v uredbi o večletnem finančnem okviru;
- zahteva spremembo večletnega finančnega okvira.

3.2.5. Udeležba tretjih oseb pri financiranju

V predlogu/pobudi:

- ni načrtovano sofinanciranje tretjih oseb;
- je načrtovano sofinanciranje, kot je ocenjeno v nadaljevanju:

odobritve v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

	Leto N ¹	Leto N+1	Leto N+2	Leto N+3	Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)			Skupaj
Navedite organ, ki bo sofinanciral predlog/pobudo								
Sofinancirane odobritve SKUPAJ								

1 Leto N je leto začetka izvajanja predloga/pobude. Nadomestite „N“ s pričakovanim prvim letom izvajanja (na primer: 2021). Naredite isto za naslednja leta.

3.3. Ocenjene posledice za prihodke

- Predlog/pobuda nima finančnih posledic za prihodke.
- Predlog/pobuda ima finančne posledice, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:
 - za lastna sredstva,
 - za druge prihodke.
 - navedite, ali so prihodki dodeljeni za odhodkovne vrstice

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Prihodkovna proračunska vrstica	Odobritve na voljo za tekoče proračunsko leto	Posledice predloga/pobude ²					Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)	
		Leto N	Leto N+1	Leto N+2	Leto N+3			
Člen								

Za namenske prejeme navedite zadevne odhodkovne proračunske vrstice.

--

Druge opombe (npr. metoda/formula za izračun posledic za prihodke ali druge informacije).

--

2 Pri tradicionalnih lastnih sredstvih (carine, prelevmani na sladkor) se navedejo neto zneski, tj. bruto zneski po odbitku 20 % stroškov pobiranja.